

Αγαπητέ συνεταιριστή,

Επιδιώκουμε την εμπειρία σας! Υπό την αιγίδα του Σχεδίου Δράσης για την Συνεταιριστική Δεκαετία, η **Επιτροπή Αρχών** ηγείται της σύνταξης των **Σημειώσεων Κατευθυντηρίων Γραμμών** – βοηθημάτων ερμηνείας για τις Συνεταιριστικές Αρχές.

Πλαίσιο:

Τον Οκτώβριο του 2012 στο Manchester της Μ.Βρετανίας, οι αντιπρόσωποι στη Γενική Συνέλευση της Συμμαχίας ανέθεσαν εντολή στην Επιτροπή Αρχών να καταρτίσει Σημειώσεις Κατευθυντηρίων Γραμμών για τις Συνεταιριστικές Αρχές του 1995. Η πρωτοβουλία αυτή εντάσσεται στο πλαίσιο του Σχεδίου για την Συνεταιριστική Δεκαετία ως θεμελιώδης δραστηριότητα που θα διαμορφώσει τον πυλώνα της ταυτότητας, ενισχύοντας την διαφορετικότητα των συνεταιρισμών.

Στόχοι:

Ο στόχος της Επιτροπής Αρχών με την κατάρτιση των Σημειώσεων Κατευθυντηρίων Γραμμών έχει δύο πτυχές:

- Παροχή **κατευθυντηρίων γραμμών** για τις Συνεταιριστικές Αρχές (όπως διατυπώθηκαν στη Ανακοίνωση για την Συνεταιριστική Ταυτότητα)
- Δημιουργία ενός **αναλλοίωτου πυρήνα** για την κάθε αρχή, και κατά συνέπεια, για την Συνεταιριστική Ταυτότητα.

Στο έγγραφο αυτό, θα βρείτε ένα προσχέδιο των **Σημειώσεων των Κατευθυντηρίων Γραμμών** για τις ακόλουθες αρχές:

- 3. Οικονομική Συμμετοχή των Μελών**
- 5. Εκπαίδευση, Κατάρτιση και Ενημέρωση**
- 7. Μέρμνα για την Κοινότητα**

Παρακαλώ διαβάστε τα παρακάτω, μοιράστε τα στα δίκτυα σας, συζητήστε τα, και συγκεντρώστε τις παρατηρήσεις σας για ανατροφοδότηση. Θέλουμε να ακούσουμε και να διαβάσουμε **τις σκέψεις σας σχετικά με την ουσία** αυτού του ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ των Σημειώσεων Κατευθυντηρίων Γραμμών.

Παρακαλούμε να στείλετε τα σχόλιά σας στον Hanan El-Youssef, Διευθυντή Στρατηγικής στο elyoussef@ica.coop **μέχρι τις 15 Μαΐου 2014**.

Σας ευχαριστούμε για τη συνεχή συμμετοχή σας και τη στήριξη των πρωτοβουλιών του Σχεδίου για την Συνεταιριστική Δεκαετία (Blueprint).

Με την συνεργασία σας, πιστεύουμε σε μια επιτυχημένη Συνεταιριστική Δεκαετία.

Η Ομάδα της Διεθνούς Συνεταιριστικής Συμμαχίας

3^η Αρχή - Οικονομική Συμμετοχή των Μελών Συντάχθηκε από τον Jean-Louis Bancel

Η δήλωση του 1995 για την αναθεώρηση των αρχών της Διεθνούς Συνεταιριστικής Συμμαχίας, η οποία γράφτηκε για πρώτη φορά το 1937 και τροποποιήθηκε το 1966, αφορά την Τρίτη Αρχή της οικονομικής συμμετοχής των μελών στους συνεταιρισμούς.

Προηγουμένως, περιγράφοντας το εύρος στο σύγχρονο κόσμο των σημείων που απαριθμούνται στην τρίτη αρχή, αξίζει (i) να εξεταστεί το ιστορικό πλαίσιο που περιβάλλει τη σύνταξη και την ερμηνεία της αρχής της οικονομικής συμμετοχής των μελών στους συνεταιρισμούς, στη συνέχεια (ii) να εξεταστεί αυτό το πλαίσιο, σε συνδυασμό με το σύνολο της Δήλωσης για τη συνεταιριστική ταυτότητα του 1995 και, ειδικότερα, ο ορισμός των συνεταιρισμών, των συνεταιριστικών αξιών, την Πρώτη Αρχή για την εθελοντική και ανοικτή ένταξη, την Τέταρτη Αρχή για την αυτονομία και ανεξαρτησία, την Πέμπτη Αρχή για την εκπαίδευση, την κατάρτιση και την ενημέρωση και, τέλος, την Έβδομη και τελευταία αρχή σχετικά με την μέριμνα για την κοινότητα, πριν (iii) την υποβολή προτάσεων για τον τρόπο εφαρμογής της αρχής κατά την έναρξη της δευτέρας δεκαετίας του 21ου αιώνα.

1. Η αρχή της οικονομικής συμμετοχής των μελών στους συνεταιρισμούς στο πλαίσιο του γενικού οικονομικού πλαισίου.

1.1. Το ιστορικό και οικονομικό πλαίσιο για την εκπόνηση των αρχών του 1995.

Η σύνταξη των συνεταιριστικών αρχών του 1995 ήταν ο καρπός μιας μακράς περιόδου από προτάσεις για τις αρχές που χρονολογείται από το 1966: Η έκθεση του Alex Laidlaw στη διάσκεψη του 1980, η έκθεση του Lars Marcus το 1988 στην διάσκεψη της Στοκχόλμης, η έκθεση του Sven Ake στην διάσκεψη του Τόκιο το 1992, και, τέλος, η πρόταση του Ian MacPherson το 1995 στο Συνέδριο στο Μάντσεστερ για την εκατοστή επέτειο.

Πίσω από αυτή την παρατεταμένη διστακτικότητα της δεκαετίας του 1980 και του 1990 υπήρχαν τα σημαντικά πολιτικά και οικονομικά γεγονότα της περιόδου: το τέλος των σχεδιασμένων οικονομικών συστημάτων και η διαδικασία απο-αποικιοποίησης του Νότου μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο που συνοδεύτηκε από την ανεξαρτησία και την οικοδόμηση των εθνών.

Αυτά τα γεγονότα επηρέασαν τη σκέψη των ηγετών του παγκόσμιου συνεταιριστικού κινήματος, που γνώριζαν την απελευθερωτική ισχύ των συνεταιρισμών και θέλησαν να προσαρμόσουν το ύφος της γλώσσας των αρχών σε μια νέα γεωπολιτική πραγματικότητα.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι αλλαγές στο ύφος της γλώσσα των αρχών είχαν μια πιο δραστική επίπτωση στο ύφος της γλώσσας της Τρίτης Αρχής.

Εδώ αξίζει να θυμηθούμε τις ιδέες που προτάθηκαν εκείνη την περίοδο από όσους συμμετείχαν στο σχεδιασμό των αρχών το 1995.

Ο Hans-H Münkner δικαιολόγησε την οικονομική αναγκαιότητα της αναθεώρησης των συνεταιριστικές αρχών του 1966 όπως ακολούθως:

"Η πιο εκτεταμένη οικονομική πρόκληση είναι η μετάβαση από την κεντρικά σχεδιασμένη οικονομία στην αγορά μετά την κατάρρευση των σοσιαλιστικών κρατών. Σε όλες τις χώρες, υπάρχει μια αυξανόμενη ανισότητα μεταξύ πλούσιων και φτωχών. Ακόμη και στις πλούσιες βιομηχανικές χώρες η άνιση κατανομή του πλούτου και η αυξανόμενη φτώχεια έχει λάβει διαστάσεις αδιανόητες εδώ και μερικές δεκαετίες. Ο αριθμός των ανέργων και των αστέγων αυξάνεται σταθερά. Σε ένα τραπεζικό κέντρο όπως η Φρανκφούρτη, περισσότερο από το 30% των κατοίκων (περίπου 650.000 άτομα), εξαρτώνται από τα επιδόματα της κοινωνικής πρόνοιας.

Η τάση να υπάρχουν λιγότερες αλλά περισσότερο αμειβόμενες θέσεις εργασίας και η μεταφορά θέσεων εργασίας σε χώρες με χαμηλότερο κόστος εργασίας, αυξάνοντας τον αριθμό των ανέργων που ζουν με κοινωνικά επιδόματα, δεν μπορεί να συνεχιστεί περισσότερο χωρίς να προκαλέσει σοβαρές κοινωνικές αναταραχές. Ως εκ τούτου, οι πολιτικοί και οικονομικοί παράγοντες θα πρέπει να αναζητήσουν λύσεις για μια πιο δίκαιη κατανομή της εργασίας και του πλούτου.

Στις αναπτυσσόμενες χώρες, η μαζική φτώχεια, η υψηλή ανεργία, ο πληθωρισμός, οι δυσμενείς όροι εμπορίου για την εξαγωγή των καλλιεργειών και το βάρος του εξωτερικού χρέους, δίνουν μια ζοφερή εικόνα. Στα προγράμματα διαρθρωτικής προσαρμογής που επιδιώκουν να επιταχύνουν την οικονομική ανάπτυξη, την αύξηση της παραγωγής και των εξαγωγών σχεδόν με οποιοδήποτε κόστος έλειπε το στοιχείο της κοινωνικής πολιτικής, τόσο πολύ, ώστε μετά την εφαρμογή τους να αναζητούν, την κοινωνική διάσταση της προσαρμογής. Η μείωση των επενδύσεων σε κοινωνικές υποδομές (εκπαίδευση, υγεία) στις χώρες που χρειάζονται επείγοντως βελτίωση των οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών, δεν είναι συμβατές με τις απαιτήσεις της μακροπρόθεσμης βιώσιμης ανάπτυξης." ¹

Η κατάρρευση του συστήματος της σχεδιαζόμενης οικονομίας ενίσχυσε την ιδέα ότι το καπιταλιστικό μοντέλο ήταν κυρίαρχο, το οποίο έχει μεταφραστεί στις αρχές του 1995 με την κατάργηση του κανόνα που περιόριζε τις εισφορές κεφαλαίων των μελών του συνεταιρισμού.

"Η αρχή αυτή πραγματεύεται άμεσα το πολύ δύσκολο πρόβλημα, αυτό της εξεύρεσης κεφαλαίων από τους συνεταιρισμούς αρκετά μεγάλων ποσών για να ανταγωνιστούν αποτελεσματικά την τεράστια παγκόσμια βιομηχανία. Καθ' όλη αυτή την περίοδο, οι συνεταιρισμοί έχουν δημιουργηθεί με την παραδοχή ότι το κεφάλαιο είναι ο υπηρέτης της επιχείρησης, παρά ο αφέντης. Οι συνεταιριστικές δραστηριότητες οργανώνονται για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες των μελών, και όχι για την συσσώρευση κεφαλαίων στα χέρια των επενδυτών. Στο παρελθόν, η αρχή του κεφαλαίου ως υπηρέτη οδήγησε στην πεποίθηση ότι οι πόροι που προέρχονται από κερδοφόρες συνεταιριστικές επιχειρήσεις θα πρέπει να επιστρέφονται στην εργασία, αντί να συγκεντρώνονται στα χέρια των ιδιοκτητών του κεφαλαίου, με αυστηρά περιορισμένες αποδόσεις στα επενδεδυμένα κεφάλαια.

Δεν ήταν πάντα σαφές ποιός είναι ο ρόλος που διαδραματίζουν οι επενδύσεις κεφαλαίων μη μελών, εάν υπάρχουν, ή οι επενδύσεις μελών πέρα από το "δίκαιο μερίδιο" που απαιτείται. Παρά το γεγονός ότι τα μέλη μπορεί να κατέχουν εκατομμύρια δολάρια τα οποία μπορεί να έχουν επενδυθεί σε συνεταιρισμούς, οι προηγούμενοι περιορισμοί επί των μερισμάτων που πρέπει να καταβληθούν για το κεφάλαιο δεν τους ενθαρρύνει να επενδύσουν πέραν των απαιτούμενων ποσών. Κατά συνέπεια, οι συνεταιρισμοί κατ' επανάληψη δεν μπορούσαν να έχουν σαφή θέση σε προγράμματα επενδύσεων υψηλών κεφαλαίου, ούτε ήταν σε θέση να διατηρήσουν την αξία του επενδεδυμένου κεφαλαίου σε περιόδους πληθωρισμού. Ο αυστηρός περιορισμός για τα μερίσματα στο κεφάλαιο έχει αρθεί από τις συνεταιριστικές αρχές του 1995, πράγμα που σημαίνει πλέον ότι οι συνεταιρισμοί αποζημιώνουν και το κεφάλαιο και την εργασία δίκαια.

Προκειμένου να διατηρηθεί ο δημοκρατικός χαρακτήρας της επιχείρησης, τα μέλη των συνεταιρισμών πρέπει να επιθυμούν να συμβάλουν δίκαια στο κεφάλαιο και να ελέγχουν δημοκρατικά το κεφάλαιο της επιχείρησης. Για να διατηρηθεί η κοινότητα στο επίκεντρο της φύσης της επιχείρησης και η πεποίθηση ότι η δύναμη προέρχεται από τη συγκέντρωση πόρων για την άσκηση αμοιβαίας αυτοβοήθειας, υπάρχει μια βαθύτερη προσδοκία ότι ένα τμήμα του συνεταιριστικού κεφαλαίου θα πρέπει να ανήκει συλλογικά σε όλα τα μέλη." ²

Είναι επίσης σημαντικό να σημειωθεί ότι η Γενική Συνέλευση που ενέκρινε την κατάργηση των ορίων των αποζημιώσεων για τις εισφορές των μελών των συνεταιρισμών, εισήγαγε επίσης, με τροποποίηση, την έννοια της συλλογικής ιδιοκτησίας του κεφαλαίου. Η τροποποίηση αυτή, πρέπει να σημειωθεί, κατατέθηκε από τη Γαλλική Αντιπροσωπεία, η οποία θέλησε να διασφαλίσει ότι η τόσο σημαντική έννοια της συλλογικής ιδιοκτησίας, για τους συνεταιρισμούς εργαζομένων, δεν θα εξαφανιστεί.

Παρακάτω είναι η παρατήρηση του Ian MacPherson κατά την παρουσίαση της Τρίτης Αρχής.

"Ομοίως, η τρίτη αρχή, η οποία ασχολείται με την οικονομική συμμετοχή των μελών, τίθεται έντονα από τη σκοπιά του μέλους. Είναι διαφορετική από τις δύο προηγούμενες αρχές σχετικά με τις χρηματοοικονομικές λειτουργίες των συνεταιρισμών από πολλές απόψεις. Ονομάζετε "Η Οικονομική Συμμε-

¹Hans-H Münkner, "Revision of Co-op principles and the role of co-operatives in the 21st Century", (Αναθεώρηση των συνεταιριστικών Αρχών και ο ρόλος των συνεταιρισμών στον 21ο αιώνα) Διεθνές Συνεταιριστικό Κέντρο Πληροφόρησης, Ιούνιος 1995, στο <http://www.uwcc.wisc.edu/icic/orgs/ica/pubs/review/vol-88-2/6.html>

² Ann Hoyt, "And then there were seven: cooperative principles updated", (Και τότε υπήρχαν επτά: αναθεώρηση συνεταιριστικών αρχών), Συνεταιρισμός Grocer, Ιανουάριος / Φεβρουάριο του 1996, στο www.uwcc.wisc.edu/Staff/Hoyt/princart.html

τοχή των Μελών". Δίνει έμφαση στη ζωτική σημασία των μελών που ελέγχουν το κεφάλαιο του οργανισμού, και δείχνει ότι θα πρέπει να λαμβάνουν περιορισμένη αποζημίωση για το κεφάλαιο που συνεισφεραν ως προϋπόθεση για την ένταξη. Η αρχή επιτρέπει μια απόδοση του κεφαλαίου σύμφωνα με το ύψος των συναλλαγών που είναι διαφορετική από τις επενδύσεις των μελών. Όπως και για το κεφάλαιο που προέρχεται από άλλες πηγές, κάποιος θα πρέπει να εξετάσει τις συνέπειες για την προσέλκυση αυτών των κεφαλαίων υπό το πρίσμα της αρχής της αυτονομίας: το βασικό μέλημα πρέπει πάντα να είναι η διατήρηση της ικανότητας των μελών να αποφασίζουν για την τύχη της οργάνωσής τους.

Υπήρξε πολλή συζήτηση για τη συμπερίληψη της αναφοράς σε αδιαίρετα αποθεματικά. Το 1966 οι αρχές δεν αναφέρονταν στα τυπικά χαρακτηριστικά των συνεταιριστικών οικονομικών δομών ίσως επειδή το θέμα είχε γίνει όλο και πιο πολύπλοκο και οι πρακτικές είχαν αρχίσει να μεταβάλλονται. Το ατυχές αποτέλεσμα ήταν ότι πολλοί συνεταιριστές είχαν ξεχάσει τη σημασία της κοινής ιδιοκτησίας του κεφαλαίου, ως σύμβολο της συνεταιριστικής ιδιαιτερότητας, ως μια εξασφάλιση για την οικονομική ανάπτυξη, και ως προστάτη σε αντίξοους καιρούς.

Το πρόβλημα για την συμπερίληψη μιας αναφοράς σε αδιαίρετα αποθεματικά έχει βρει την καλύτερη διατύπωση συνοπτικά. Μετά από πολλή συζήτηση σε δύο συνεδριάσεις, η επιτροπή αποφάσισε, κατά τη συνεδρίασή της την περασμένη Δευτέρα, ότι η πιο κατάλληλη διατύπωση, προτεινόμενη στην Συνάντηση της Ευρωπαϊκής Περιφέρειας, ήταν να γίνουν δύο προσθήκες. Η πρώτη ήταν η φράση: "Τουλάχιστον ένα μέρος των περιουσιακών στοιχείων είναι συνήθως κοινή ιδιοκτησία του συνεταιρισμού. Το δεύτερο ήταν να αναδείξουν ότι τα μέλη, εν μέρει, για τη παραχωρούμενη ποσότητα ή το σύνολο των πλεονάσματα των συνεταιρισμών, θα πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο δημιουργίας αποθεματικών, μέρος των οποίων θα είναι αδιαίρετα."³

1.2. Το τρέχον ιστορικό και οικονομικό πλαίσιο για τη σύσταση αυτή

Από το 1995, ο κόσμος στον οποίο δραστηριοποιούνται οι συνεταιρισμοί έχει περάσει από πολλές αλλαγές: την πρωτοφανή δημογραφική ανάπτυξη που οδηγεί σε πραγματικές προκλήσεις της βιώσιμης ανάπτυξης λαμβάνοντας υπόψη τους περιορισμένους πόρους του πλανήτη, την εξάπλωση της οικονομικής παγκοσμιοποίησης, την ενίσχυση του ανταγωνισμού μεταξύ οικονομικών φορέων (εργαζόμενων, επιχειρήσεων, χωρών), την εμφάνιση νέων οικονομικών δυνάμεων (BRIC), την διάδοση των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας (διαδίκτυο) που επιτρέπει σε πληροφορίες και ιδέες να ταξιδεύουν σε ταχύτητες που ποτέ πριν δεν είχαμε δει, και τελευταίο αλλά όχι λιγότερο σημαντικό, την εμφάνιση διεθνών προβληματισμών για τη χρησιμότητα της διατήρησης και της ανάπτυξης της κοινής ιδιοκτησίας στην ανθρώπινη πρόοδο.

Σε αυτό πρέπει να προσθέσουμε την αυξανόμενη ευαισθητοποίηση εντός του συνεταιριστικού κινήματος της ικανότητας της συνεταιριστικής δομής, χάρη στις αξίες του, να συμβάλει στην ανθρώπινη πρόοδο (για παράδειγμα, ο ρόλος των συνεταιρισμών στο δίκαιο εμπόριο).

Η χρησιμότητα των συνεταιρισμών για την αντιμετώπιση των προκλήσεων του κόσμου μας, έχουν καθολικά αναγνωριστεί από την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ να κηρύξει το 2012 ως Διεθνές Έτος των Συνεταιρισμών, με το σύνθημα: "Οι συνεταιριστικές επιχειρήσεις οικοδομούν ένα καλύτερο κόσμο." Στο πλαίσιο του Διεθνούς Έτους των Συνεταιρισμών, θα πρέπει επίσης να θυμόμαστε την συνεισφορά της Διεθνούς Σύνοδου Κορυφής των Συνεταιρισμών στο Κεμπέκ, με στόχο ειδικά τους μεγάλο μεγέθους συνεταιρισμούς. Η εκδήλωση παρουσίασε το ποικίλο μέγεθος και το εύρος των τομέων της συνεταιριστικής δραστηριότητας, η οποία συγκεντρώνει περισσότερα από 1 δισεκατομμύριο μέλη.

Επίσης, αξίζει να θυμηθούμε ότι κατά τη Γενική Συνέλευση της ICA, που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια του συνεταιριστικού συνεδρίου το 2012, με τίτλο "Οι συνεταιρισμοί ενωμένοι" ότι οι εκπρόσωποι απόδωσαν στην Επιτροπή Αρχών την εντολή να θέσει σύγχρονα βοηθήματα ερμηνείας για τις συνεταιριστικές αρχές του 1995.

Η προσέγγισή μας θα συνίσταται στη σύγκριση με τις αρχές της ιστορικής διδασκαλίας και, προπάντων, με τις πραγματικότητες που ανέκυσαν από τους συνεταιρισμούς σε όλο τον κόσμο, έτσι ώστε οι συνεταιριστικές αρχές να μπορούν να εφαρμοστούν ακόμη πιο ευρύτερα.

³ Ian Mac Pherson? "Συνεταιριστικές Αρχές", ICA Review, Vol. 88 No. 4, 1995. σε www.uwcc.wisc.edu/icic/orgs/ica/pubs/review/ICA-Review-Vol--88-No--4--1995/

2. Το πεδίο εφαρμογής της τρίτης Αρχής στη δήλωση του 1995

Η τρίτη αρχή είναι εξ ολοκλήρου αφιερωμένη στην οικονομική συμμετοχή των μελών στους συνεταιρισμούς τους. Ωστόσο, θα ήταν λάθος να προσπαθήσουμε να ερμηνεύσουμε αυτή την αρχή απομονωμένα, περιορίζοντας έτσι τους συνεταιρισμούς σε κάτι λίγο παραπάνω από την οικονομική τους διάσταση. Αυτή η τρίτη αρχή είναι μόνο μία πτυχή της συνεταιριστικής ταυτότητας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο αξίζει να εξετάσουμε την αρχή αυτή, σε συνδυασμό με τις άλλες συνιστώσες της δήλωσης για τη συνεταιριστική ταυτότητα.

2.1. Ορισμός

Στην εισαγωγική δήλωση για τη συνεταιριστική ταυτότητα, είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι αν και η οικονομική διάσταση των συνεταιρισμών αναφέρεται πρωτίστως, οι κοινές κοινωνικές και πολιτιστικές "προσδοκίες και ανάγκες" αναγράφονται επί ίσοις όροις. Αυτό επιβεβαιώνει την ιδέα ότι ένας συνεταιρισμός είναι μια επιχείρηση που δημιουργείται για να υλοποιήσει συμφωνίες-δεσμεύσεις ανθρώπων από και προς τους ανθρώπους μέσα σε αυτόν, αλλά και ότι μπορεί να έχει και άλλες διαστάσεις και σκοπούς (βλ. κοινωνικοί ή πολιτιστικοί συνεταιρισμοί που δεν δραστηριοποιούνται σε εμπορικές δραστηριότητες σε μια αγορά), στην τελευταία αυτή περίπτωση, η οικονομική διάσταση δεν είναι παρά ένα μέσο για την ολοκλήρωση των συνεταιριστικών δραστηριοτήτων.

Είναι επίσης σημαντικό να σημειωθεί ότι ένας συνεταιρισμός ορίζεται ως "μια κοινόκτητη, δημοκρατικά ελεγχόμενη επιχείρηση". Αυτό σημαίνει ότι τα μέλη συνεταιριστές μπορούν ατομικά να είναι οι ιδιοκτήτες των μεριδίων που έχουν συνεισφέρει, αλλά ότι δεν είναι ατομικά ιδιοκτήτες του συνεταιρισμού ή των περιουσιακών του στοιχείων. Είναι ο ορισμός αυτός, που σηματοδοτεί τη διαφορά μεταξύ της αξίας του μεριδίου στους συνεταιρισμούς σε σχέση με τις μετοχές σε μια εταιρεία κεφαλαίου. (Βλέπε τις λεπτομερείς παρατηρήσεις στην τρίτη αρχή.)

2.2. Αξίες

Κάθε μία από τις αξίες που αναφέρονται στην συνεταιριστική ταυτότητα του 1995 μπορεί, φυσικά, να σημαίνει και μια οικονομική διάσταση.

Ωστόσο, ορισμένες από αυτές έχουν πιο εμφανείς επιπτώσεις στον οικονομικό τομέα, όπως ορίζεται στην Τρίτη Αρχή. Πρώτα απ' όλα, στον οικονομικό τομέα, η προσωπική ευθύνη θα μπορούσε να ερμηνευθεί ότι τα μέλη των συνεταιρισμών απαιτείται να αναλάβουν την ευθύνη για τυχόν ζημιές στον συνεταιρισμό τους. Σε ορισμένες χώρες, η οικονομική ευθύνη των μελών μπορεί να περιορίζεται από το νόμο ή να ορίζεται ως ένα πολλαπλάσιο των εισφορών τους. Αυτός ο κανόνας προσωπικής ευθύνης σε σχέση με τις εισφορές των μελών είναι σημαντικός, επειδή είναι αυτή η ικανότητα απορρόφησης ζημιών που εξηγεί ότι, παρόλο που μπορεί να αποσβεστούν από μερίδια των μελών του συνεταιρισμού, δεν είναι χρέος, αλλά αντίθετα αποτελούν μια ενίσχυση με δικούς τους πόρους που εγγυώνται τη συνέχιση του συνεταιρισμού (βλ. τη συζήτηση με τον IASB επί της λογιστικής και χρηματοοικονομικής φύσης των μεριδίων των μελών των συνεταιρισμών).

Στη συνέχεια, είναι σημαντικό να εκτιμηθεί ο σκοπός των αξιών της ισότητας και της δικαιοσύνης στον οικονομικό τομέα. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η αρχή της ισότητας των εισφορών στο κεφαλαίο αναφέρεται μόνο στην Τρίτη Αρχή. Έτσι φαίνεται να περιορίζεται στο "πολιτικό" πεδίο της αρχής της ισότητας, κυρίως όσον αφορά τη δεύτερη αρχή σχετικά με τον δημοκρατικό έλεγχο. Ωστόσο, η εντύπωση αυτή είναι εσφαλμένη, καθώς ακόμη αν και η αρχή της ισότητας δεν αναφέρεται άμεσα στην τρίτη αρχή, από την αναφορά της στις αξίες συνάγεται ότι πρέπει να είναι σεβαστή στον οικονομικό τομέα από τους συνεταιριστές μέλη σε σχέση με τον συνεταιρισμό για παράδειγμα, από την κατάσταση αυτή προκύπτει ότι ένας συνεταιρισμός δεν μπορεί να εφαρμόσει διαφορετική πολιτική τιμών στα μέλη του που έχουν την ίδια σχέση με τον συνεταιρισμό (απαγόρευση των πρακτικών που εισάγουν διακρίσεις μεταξύ των μελών).

2.2.1. Πρώτη Αρχή: Εθελοντική και Ανοικτή Ένταξη

Στην Πρώτη Αρχή, ερμηνευόμενη από την οικονομική σκοπιά, οι ακόλουθοι όροι από το ορισμό πρέπει να επιστημονθούν: "οι άνθρωποι να μπορούν να χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες του". Η λέξη "μπορούν" δεν θα πρέπει να γίνει κατανοητή ως δυνατότητα με την νομική έννοια. Αντ' αυτού, είναι μια

υπενθύμηση της διπλής φύσης της συνεταιριστικής συμμετοχής ως συνεισφέρων (σε χρήμα ή παραγωγή) στον συνεταιρισμό, και επίσης ως δικαιούχος των δραστηριοτήτων, είτε ως καταναλωτής ή ως προμηθευτής (βλ. γεωργικοί ή αλιευτικοί συνεταιρισμοί) είτε ως εργαζόμενος. Από αυτό μπορούμε να συμπεράνουμε ότι με την ένταξη μεμονωμένων ατόμων σε ένα συνεταιρισμό, είναι απίθανο να επωφεληθούν από τις δραστηριότητές του, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο έτσι ώστε να υποβαθμιστεί η διπλή σχέση και η φύση του ίδιου του συνεταιρισμού.

2.2.2. Τέταρτη αρχή: Αυτονομία και Ανεξαρτησία

Το πιο σημαντικό οικονομικό στοιχείο σε αυτή την αρχή είναι η δυνατότητα για τους συνεταιρισμούς να επωφεληθούν από τις χρηματοδοτικές εισφορές από άλλα άτομα εκτός από τα μέλη του συνεταιρισμού. Αυτή η τέταρτη αρχή φαίνεται να καταγράφει μόνο τις πολιτικές διαστάσεις του περιορισμού, αλλά θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνονται σε αυτή την ερμηνεία και οι οικονομικές διαστάσεις. Έτσι, η διατήρηση της αυτονομίας των συνεταιρισμών έναντι των αναληφθεισών ξένων κεφαλαίων από συνεισφέροντες αφορά όχι μόνο τα δικαιώματα ψήφου και συμμετοχής στα Συμβούλια, αλλά επίσης σημαίνει ότι οι οικονομικοί και χρηματοοικονομικοί όροι που προσφέρονται σε εξωτερικούς συνεργάτες δεν θα πρέπει να οδηγήσουν ανάρμωστα σε αδικαιολόγητη πτωχοποίηση του συνεταιρισμού (για παράδειγμα να καταβάλλονται υπερβολικά κέρδη όσον αφορά τα ποσά που συνέβαλαν στους συνεταιρισμούς, το ίδιο ισχύει και όσον αφορά την αναγνώριση των δικαιωμάτων στα συνεταιριστικά περιουσιακά στοιχεία ή αποθεματικά), θέτοντας έτσι σε κίνδυνο την οικονομική του αυτονομία.

2.2.3. Πέμπτη Αρχή: Εκπαίδευση, Κατάρτιση και Ενημέρωση

Είναι επίσης σημαντικό να εκτιμηθεί η αλληλεπίδραση της Τρίτης Αρχής με την Πέμπτη Αρχή, η οποία αναφέρεται στην εκπαίδευση, κατάρτιση και ενημέρωση. Αυτή η Πέμπτη Αρχή υπενθυμίζει στους συνεταιρισμούς ότι δεν πρέπει να ξεχάσουν και το στόχο των δραστηριοτήτων εκπαίδευσης, για τα μέλη τους δηλαδή "να συμβάλουν αποτελεσματικά στην ανάπτυξη του συνεταιρισμού τους". Θα πρέπει να διασφαλιστεί ότι οι μηχανισμοί κατάρτισης και εκπαίδευσης τους συμβάλουν στην ενίσχυση της "συνεισφοράς στην εργασία" που είναι η άλλη όψη της χρηματικής συνεισφοράς που αναφέρεται στην τρίτη αρχή. Με αυτόν τον τρόπο, οι συγγραφείς της αρχής υπενθυμίζουν τις δύο όψεις του συνεταιριστικού νομίσματος: τη διπλή φύση της συνεταιριστικής συμμετοχής. Τα μέλη του συνεταιρισμού, πρέπει να είναι ενεργά. Δεν είναι απλά οι παθητικοί χρήστες των πόρων που τους εμπιστεύεται ο συνεταιρισμός τους και των αποτελεσμάτων που δημιουργούνται από τους εργαζομένους του. Σε αυτό το τομέα, είναι σημαντικό τα ενημερωτικά δελτία και άλλοι πόροι εκπαίδευσης και κατάρτισης που χρησιμοποιούνται από τον συνεταιρισμό να περιλαμβάνουν την συγκεκριμένη οικονομική διάσταση του συνεταιρισμού. Για το σκοπό αυτό, είναι απαραίτητο οι πληροφορίες που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο της Πέμπτης Αρχής, για την ενημέρωση του κοινού σχετικά με τη "φύση και (...) τα οφέλη" των συνεταιρισμών να υπερβαίνουν την απλή θεωρία, να γίνεται μια απτή πραγματικότητα στην οικονομική δραστηριότητα των συνεταιρισμών και των οικονομικών αποτελεσμάτων.

2.2.4. Έβδομη Αρχή: Μέρη για την Κοινότητα

Τέλος, στην Έβδομη Αρχή η διασταύρωση με την Τρίτη Αρχή έχει να κάνει με την ιδέα της "βιώσιμης ανάπτυξης". Προφανώς, οι κοινότητες της βιώσιμης ανάπτυξης δεν μπορούν να περιοριστούν στα οικονομικά θέματα μόνον, αν και αυτά θα πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη. Πρώτον, αυτό απαιτεί οι συνεταιριστές ηγέτες να είναι σαφείς σχετικά με την προστιθέμενη αξία που παράγεται από τον συνεταιρισμό στην συμμετοχή και την κατανομή αυτής της προστιθέμενης αξίας μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών, ξεκινώντας με τα ενδιαφερόμενα μέρη που εμπλέκονται στους συνεταιρισμούς: μέλη συνεταιρισμών, διαχειριστές, υπάλληλοι, αλλά και εκτός από τα ενδιαφερόμενα μέρη: χρηματοδότες μη-μέλη συνεταιρισμών, τοπικές και εθνικές κυβερνήσεις, και, γενικότερα, τα άλλα μέλη της κοινότητας. Κατά τη διεξαγωγή αυτής της αξιολόγησης, είναι απαραίτητο, για τη διασφάλιση της οικονομικής βιωσιμότητας του ίδιου και των δυνατοτήτων του, να βρει ο συνεταιρισμός και να δημιουργήσει θετικές εξωτερικές συνεργασίες για την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης των κοντινών συνεταιρισμών και, ως εκ τούτου, να στηρίζει την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των ανθρώπων σε μια δεδομένη περιοχή. Αυτή η αρχή είναι συνεπώς παρόμοια με την προώθηση της "βιώσιμης περιφερειακής συνεταιριστικής ανάπτυξης".

3. Μερικές συστάσεις σχετικά με την Τρίτη Αρχή

Προτείνουμε να ξεκινήσει με την ακόλουθη διατύπωση της.

3.1. Συνεισφορά κεφαλαίου

Λαμβάνοντας υπόψη τη διττή φύση, οι μερίδες πρέπει να είναι οικονομικά προσιτές και ο αριθμός τους μπορεί να έχει μεγάλο πλήθος.

3.1.1. Η αρχή "ένα άτομο, μία ψήφος" πρέπει να παραμείνει ως κανόνας. Ωστόσο, υπάρχουν ορισμένες χώρες όπου, για ιστορικούς λόγους, τα δικαιώματα ψήφου είναι ανάλογα με τον αριθμό των μεριδίων που κατέχονται. Σε αυτές τις περιπτώσεις, ένα αυστηρό ανώτατο όριο πρέπει να θεσπιστεί θέτοντας ένα μέγιστο αριθμό ψήφων ανά μέλος του συνεταιρισμού και να διασφαλιστεί ότι η αρχή της ICA δεν θα παρεκτραπεί.

Οι μερίδες που αγοράζονται από τα μέλη του συνεταιρισμού αποτελούν το μεριδιακό κεφάλαιο του συνεταιρισμού και παρέχουν δικαίωμα ψήφου.

3.1.2. Ωστόσο, μπορεί να υπάρχουν πολλά είδη μεριδίων. Η βασική αρχή είναι ότι ένα μόνο μερίδιο, ή ένας ελάχιστος αριθμός μεριδίων, απαιτείται για το δικαίωμα ψήφου, με τα επιπλέον μερίδια να είναι προαιρετικά και απαραίτητα για την αύξηση των οικονομικών δυνατοτήτων του συνεταιρισμού. Είναι επομένως σκόπιμο να υπάρχει η δυνατότητα της εγγραφής για ένα συγκεκριμένο αριθμό μεριδίων, που θα οριστεί από τη Γενική Συνέλευση, το ανώτατο όργανο το οποίο καθορίζει τους κανόνες που θα ισχύουν για όλα τα μέλη.

3.1.3. Σε περίπτωση που ατομικά τα μέλη εκπροσωπούν την πλειοψηφία των μελών των συνεταιρισμών, είναι επίσης δυνατό να γίνουν μέλη και νομικά πρόσωπα. Σε τέτοιες περιπτώσεις, πρέπει να υπάρχει πρόβλεψη για τα μέλη να κατανέμονται σε διαφορετικές κατηγορίες. Μεταξύ των νομικών προσώπων που μπορούν να συμβάλουν στο κεφάλαιο με την αγορά μεριδίων, συμπεριλαμβανομένων των συνεταιρισμών, αμοιβαίων ή άλλων οικονομικών φορέων, υπάρχουν σοβαροί λόγοι οι οποίοι συμβουλεύουν την ενίσχυση της συμμετοχής των συνεταιριστικών ή αμοιβαίων φορέων ως μέλη. Οι εθνικές, περιφερειακές ή τοπικές δημόσιες αρχές μπορούν επίσης να γίνουν μέλη. Ωστόσο, τα μερίδια που κατέχουν οι εν λόγω φορείς, δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, δεν πρέπει να στερούν από τους πραγματικούς συνεταιριστικούς φορείς ή των δικαιούχων της πλειοψηφίας των ψήφων τα δικαιώματα, ανεξάρτητα από το εάν είναι παραγωγικός ή καταναλωτικός συνεταιρισμός.

3.1.4. Πρέπει επίσης να υπάρχει πρόβλεψη για τις οικονομικές εισφορές στα κεφάλαια των συνεταιρισμών, χωρίς την απόκτηση δικαιώματος ψήφου. Αυτά τα "συνεταιριστικά πιστοποιητικά επενδύσεων" είναι παρόμοια με τις μετοχές χωρίς δικαίωμα ψήφου. Η αποζημίωση για αυτά ορίζεται από τη Γενική Συνέλευση και δεν μπορούν να εκπροσωπούν περισσότερο από το ήμισυ του συνεταιριστικού κεφαλαίου. Οι κανόνες πρέπει επίσης να ρυθμιστούν έτσι ώστε να διασφαλιστεί ότι τυχόν ανάκληση κεφαλαίων από αυτούς τους επενδυτές δεν θα αποσταθεροποιήσουν ή θα θέσουν σε κίνδυνο τον συνεταιρισμό.

3.2. Το Κεφάλαιο ως Κοινή Περιουσία του Συνεταιρισμού

3.2.1. Το κεφάλαιο ενός συνεταιρισμού ανήκει στο συνεταιρισμό. Τα μέλη του συνεταιρισμού, δεν μπορούν να ισχυριστούν ότι κατέχουν αυτό το κεφάλαιο, καθώς είναι αδιαίρετο.

3.2.2. Αν και τα μέλη των συνεταιρισμών μπορούν να αποσύρουν το ποσό των μεριδίων τους, μείον την τυχόν αύξηση της αξίας τους, εκτός εάν ρητά αποφασίζεται αλλιώς από τη Γενική Συνέλευση και υπό πολύ αυστηρές συνθήκες έτσι ώστε να μην τίθεται σε κίνδυνο η σταθερότητα του συνεταιρισμού, τα αποθεματικά του συνεταιρισμού, που χτίστηκαν από τη συσσώρευση του κεφαλαίου από πολλές γενιές, δεν μπορούν να απορροφηθούν από μια μόνο γενιά των μελών του συνεταιρισμού.

3.2.3. Αυτά τα κοινά περιουσιακά στοιχεία δεν ανήκουν στους συνεταιριστές μέλη, αλλά μάλλον στον συνεταιρισμό ως νομική οντότητα. Η αρχή της επικαρπίας πρέπει να επιβεβαιωθεί: τα μέλη του συνεταιρισμού αλλά και οι χρήστες του απολαμβάνουν υπηρεσίες που παρέχονται από το συνεταιρισμό για τις παρελθοντικές, τις παροντικές και τις μελλοντικές γενιές.

3.2.4. Κατά κάποιο τρόπο, αυτή είναι η συνεταιριστική εκδοχή της ιδέας της βιώσιμης ανάπτυξης για τις μελλοντικές γενιές.

3.3. Περιορισμένες επιστροφές για την εισφορά κεφαλαίου

3.3.1. Οι εισφορές κεφαλαίου πρέπει να ευνοούνται, αλλά και η αποζημίωση τους πρέπει να παραμένει λογική.

3.3.2. Να ευνοούνται επειδή οι συνεταιρισμοί χρειάζονται χρηματοδότηση για να αναπτυχθούν.

3.3.3. Να είναι λογικές (οι αποζημιώσεις), διότι οι εισφορές κεφαλαίου δεν πρέπει να επιφέρουν επιστροφές στα μέλη του συνεταιρισμού τέτοιες που θα τους αποτρέψει από την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων τους με τον συνεταιρισμό (που αποτελούν τον σκοπό του). Η καλύτερη εγγύηση θα είναι να δοθεί η δυνατότητα στα μέλη του συνεταιρισμού να εγγραφούν για μερίδια χωρίς δικαίωμα ψήφου, σε συνδυασμό με εγγυημένες ανταμοιβές σε ένα λογικό επίπεδο, επιτρέποντας τις εισφορές στο κεφάλαιο, χωρίς να χρειάζεται να στραφεί προς τις χρηματοπιστωτικές αγορές. Αυτά τα μερίδια θα εγγραφούν με το δικαίωμα υποχρεωτικών ανταμοιβών.

3.4. Χρήση των πλεονασμάτων

Οι συνεταιρισμοί έχουν ως στόχο να στηρίζουν την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των μελών τους. Υπάρχουν τέσσερις βασικοί τρόποι για την επίτευξη αυτού του στόχου:

Ο πρώτος τρόπος στοχεύει με την χρήση των πλεονασμάτων για την ανάπτυξη και την ενίσχυση των δραστηριοτήτων του συνεταιρισμού, και την διεύρυνση των υπηρεσιών και των προϊόντων που λαμβάνουν τα μέλη. Αυτό ενισχύει τον συνεταιρισμό και τις δραστηριότητές του.

Ο δεύτερος είναι να καταβάλλονται τα πλεονάσματα στα αποθεματικά, τα οποία είναι απαραίτητα για την ενίσχυση της οικονομικής θέσης των συνεταιρισμών.

Ο τρίτος είναι η χορήγηση των πλεονασμάτων ως οικονομικές αποδόσεις προς τα μέλη μέσω επιστροφών-εκπτώσεων. Αυτή είναι η έννοια της συμμετοχής στα κέρδη.

Τέλος, η συμβολή των πλεονασμάτων των συνεταιρισμών για την προώθηση ενός ευνοϊκού οικονομικού περιβάλλοντος για την ανάπτυξη άλλων συνεταιρισμών, και, συνεπώς, για την ενίσχυση των συνεταιρισμών ως σύνολο, για παράδειγμα, καταβάλλοντας ένα μέρος των κερδών τους σε ένα ταμείο για την ίδρυση και ενίσχυση άλλων συνεταιρισμών. Αυτό το τελευταίο σημείο, φυσικά, ενισχύει την έβδομη αρχή της μέριμνας για την κοινότητα.

Σε όλες τις προαναφερθείσες περιπτώσεις, προτείνουμε τη δημιουργία μιας ad hoc επιτροπής που θα αποτελείται από μέλη της Γενικής Συνέλευσης ώστε να είναι σε θέση να προβάινει σε προτάσεις προς το διοικητικό συμβούλιο, για να υποβληθούν στην Γενική Συνέλευση από αυτήν.

3.4.1. Συνεταιριστική ανάπτυξη

3.4.1.1. Ένα μέρος από το πλεόνασμα, σε ένα ύψος που θα οριστεί από τη Γενική Συνέλευση, θα πρέπει να χρησιμοποιείται για την ενίσχυση και την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων του συνεταιρισμού. Οι ισχυροί συνεταιρισμοί προστατεύουν και υπηρετούν καλύτερα τα μέλη τους.

3.4.1.2. Τα ποσά αυτά επανεπενδύονται στον εκσυγχρονισμό φυσικών και άλλων έργων υποδομής, στη βελτίωση των ανθρώπινων πόρων, το οποίο θα πρέπει να θεωρηθεί ως πραγματικό άυλο κεφάλαιο αντίστοιχο των επενδύσεων.

3.4.2. Χορηγήσεις στα αποθεματικά, εν μέρει αδιαίρετα

3.4.2.1. Τα πλεονάσματα που προκύπτουν από τους συνεταιρισμούς θα πρέπει να χρησιμοποιούνται, πάνω απ' όλα, για να ενισχύσουν την κεφαλαιακή τους επάρκεια. Το ελάχιστο μέρος του ετήσιου πλεονάσματος που καταβάλλεται στα αποθεματικά θα πρέπει να καθορίζεται από τη Γενική Συνέλευση. Αυτό το μέρος είναι αδιαίρετο και χρησιμοποιείται για την ενίσχυση της βιωσιμότητας του οικονομικού μοντέλου και για την ενίσχυση της εγγενούς αξίας του συνεταιρισμού. Το πλεόνασμα αυτό (των αποθεματικών) θα πρέπει να αναγνωρίζεται από όλες τις δημόσιες αρχές, σε όλες τις χώρες, ως μια εισφορά κεφαλαίου και όχι ως οφειλή.

3.4.2.2. Για το σκοπό αυτό, αυτά τα κεφαλαιακά αποθεματικά τα οποία συσσωρεύτηκαν κατά τη διάρκεια του χρόνου, δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να υπόκεινται σε οποιαδήποτε δυνατότητα διανομής μεταξύ των μελών των συνεταιρισμών. Το αδιαίρετο πρέπει να παραμείνει ως κανόνας για αποφυγή οποιαδήποτε οικειοποίηση (σφετερισμό) ή εκτροπή.

3.4.2.3. Ωστόσο, θα πρέπει εάν ένα μέλος το επιθυμεί να μπορεί να αποσύρει τα περιουσιακά στοιχεία του από το συνεταιρισμό, να μπορεί να ανακτήσει το μεριδιακό του κεφάλαιο, χωρίς την προηγούμενη έγκριση από τη Γενική Συνέλευση, και να λάβει ένα ποσό που καθορίζεται από τον ίδιο τον συνεταιρισμό, διασφαλίζοντας μια επιστροφή για την συμμετοχή του ως μέλος διασφαλίζοντας παράλληλα και την ενίσχυση του συνεταιρισμού. Το ποσό αυτό δεν μπορεί να είναι τόσο υψηλό ώστε να θέσει σε κίνδυνο την σταθερότητα του συνεταιρισμού.

3.4.2.4. Αν ο συνεταιρισμός οδηγηθεί να σταματήσει τις δραστηριότητές του για οικονομικούς ή άλλους λόγους, το αδιαίρετο κεφάλαιο θα πάει σε άλλο συνεταιρισμό στον ίδιο τομέα δραστηριότητας ή σε ένα ad hoc ταμείο για τη στήριξη άλλων συνεταιρισμών.

3.4.3. Επιστροφές χρημάτων

3.4.3.1. Οι οικονομικές αποδόσεις προς τα μέλη του συνεταιρισμού, υπό τη μορφή επιστροφών χρημάτων, πρέπει να γίνονται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, λαμβάνοντας υπόψη τα ετήσια αποτελέσματα του συνεταιρισμού και την ανάγκη της εγγύησης του μέλλον του και της περαιτέρω ανάπτυξής του.

3.4.3.2. Αυτή η επιστροφή μπορεί να γίνει είτε:

- Ως μετρητά,
- Ως εκπτώσεις στην τιμή των προϊόντων ή των υπηρεσιών,
- Ως μερίδες.

3.4.4. Υποστήριξη για άλλες δραστηριότητες

Πέρα από την ενίσχυση του συνεταιρισμού, μέρος του πλεονάσματος θα πρέπει να κατευθύνεται προς την ανάπτυξη νέων συνεταιριστικών δραστηριοτήτων σύμφωνα με την ιδέα του ανοίγματος προς διάφορες δραστηριότητες που πραγματοποιήθηκε από τους πρωτοπόρους του Rochdale.

3.4.4.1. Οι δραστηριότητες αυτές θα πρέπει, κατά προτεραιότητα, να αναπτυχθούν μέσω εισφορών κεφαλαίου. Αυτό το εγχείρημα της κεφαλαιακής προσέγγισης θα πρέπει να επιτρέπει τη μακροπρόθεσμη ανάπτυξη νέων συνεταιριστικών δραστηριοτήτων και να ευνοεί την ανάπτυξη συμπράξεων. Ένα πλήθος οικονομικών δραστηριοτήτων, σαν συνεταιρισμοί μπορούν έτσι να ακμάσουν.

3.4.4.2. Η συμμετοχή των μελών και των δημόσιων αρχών είναι έτσι δυνατή στο πλαίσιο των κανόνων που αναφέρονται στις μερίδες.

3.4.4.3. Οι συνεταιρισμοί δεν μπορούν, ως εκ τούτου, να επικεντρωθούν εξ ολοκλήρου στον εαυτό τους. Η δέσμευση για διαφάνεια είναι επίσης, μια δέσμευση για την ενίσχυση των δραστηριοτήτων των συνεταιρισμών να εργαστούν προς το όφελος του πλησιέστερου και λιγότερο άμεσου περιβάλλοντος.

3.5. Προτάσεις σχετικά με ορισμένα σημεία που δεν αναφέρονται ρητά στην Τρίτη Αρχή:

3.5.1. Ισορροπία αρμοδιοτήτων μεταξύ των οργάνων διαχείρισης του συνεταιρισμού

3.5.1.1. Όταν τα δικαιώματα ψήφου υπολογίζονται από τον αριθμό των μεριδίων που κατέχονται από κάθε μέλος του συνεταιρισμού, ένα όριο πρέπει να καθοριστεί. Ομοίως, αν το ύψος της δραστηριότητας με τον συνεταιρισμό επιτρέπει στα μέλη των συνεταιρισμών να επωφεληθούν με επιπλέον ψήφους, ο συνολικός αριθμός των ψήφων που κατέχει ένα άτομο δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 49% των δικαιωμάτων ψήφου στη Γενική Συνέλευση και στο Διοικητικό Συμβούλιο.

3.5.1.2. Η διπλή φύση και η δυνατότητα εγγραφής για μερίδες θα πρέπει να προωθηθεί για όλους: ακόμα και αν το άτομο είναι παραγωγός ή καταναλωτής συνεταιριστικών προϊόντων ή υπηρεσιών. Ένα

σύστημα διαφόρων κατηγοριών θα πρέπει να εφαρμοστεί για να καταστεί δυνατή η διάκριση μεταξύ των δύο τύπων της ιδιότητας του μέλους. Μια στάθμιση (ψήφων) θα πρέπει να καθοριστεί. Στους καταναλωτικούς συνεταιρισμούς, ο έλεγχος θα πρέπει να παραμένει στους καταναλωτές υπηρεσιών. Έτσι, η κατηγορία των καταναλωτών θα πρέπει να κατέχει την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου στη Γενική Συνέλευση και το διοικητικό συμβούλιο. Στους παραγωγικούς συνεταιρισμούς, η κατηγορία των μελών εργαζομένων πρέπει να κατέχουν την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου στη Γενική Συνέλευση και το διοικητικό συμβούλιο.

3.5.1.3. Θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η συμμετοχή των εθνικών, περιφερειακών και τοπικών δημόσιων αρχών. Η εισφορά τους πρέπει να προέρχεται από την αγορά συγκεκριμένων μεριδίων υψηλότερης αξίας από εκείνες των μελών του συνεταιρισμού, οι οικονομικές εισφορές μπορεί να παραμένουν ανοιχτές (χωρίς χρονικό περιορισμό τότε θα γίνουν). Η δημιουργία μίας τρίτης κατηγορίας είναι ως εκ τούτου σκόπιμη. Η κατηγορία αυτή θα πρέπει να αποτελεί μειοψηφία σε δικαιώματα ψήφου. Είναι σημαντικό ότι πρέπει να τηρείται η αρχή της αυτονομίας σε αυτό το πλαίσιο.

3.5.2. Τα συνεταιριστικά δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του μέλους, εφόσον οι συνεταιρισμοί υφίστανται οικονομικές δυσκολίες.

3.5.2.1. Σε περίπτωση που οι συνεταιρισμοί υφίστανται οικονομικές δυσκολίες, η ευθύνη των μελών πρέπει να είναι ανάλογη με τον αριθμό των μεριδίων που κατέχουν. Ο συνεταιρισμός μπορεί να ζητήσει οικονομική ενίσχυση από τα μέλη του συνεταιρισμού.

3.5.2.2. Το καταστατικό μπορεί να ορίζει ότι, σύμφωνα με την αρχή της αλληλεγγύης, τα μέλη των συνεταιρισμών μπορεί να δεσμευθούν πάνω από την αρχική συμβολή τους.

3.5.2.3. Η δέσμευση αυτή μπορεί να υλοποιηθεί με την πώληση νέων μεριδίων.

3.5.3. Η θέση των συνεταιρισμών στους κρατικούς ή τοπικούς φόρους

3.5.3.1. Οι συνεταιρισμοί οι οποίοι προάγουν την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των μελών τους, αλλά και την ανάπτυξη των συνεταιρισμών και των άλλων οικονομικών φορέων στο τοπικό οικονομικό ιστό, χωρίς να έχει να κάνει με το οικονομικό κέρδος, αλλά, αντίθετα, έχει στόχο την ανάπτυξη και την ενίσχυση της οικονομίας γενικότερα, θα πρέπει να επωφελούνται από ειδικές φοροαπαλλαγές.

3.5.3.2. Η οικονομική και κοινωνική συμβολή τους σε μια συγκεκριμένη περιοχή επιφέρει κοινοτικές και κοινωνικές συνεισφορές που είναι ευεργετικές για την κοινότητα. Στην περίπτωση αυτή, οι συνεταιρισμοί που δραστηριοποιούνται σύμφωνα με την άποψη αυτή θα μπορούσε να ειπωθεί ότι διαχειρίζονται το κοινό καλό προς όφελος της τοπικής κοινότητας, της οικονομίας και της κοινωνίας.

3.5.3.3. Η συνεισφορά αυτή θα πρέπει να είναι ένας σκοπός των συνεταιρισμών και να αναγνωρίζεται από τις δημόσιες αρχές χορηγώντας τους, συγκεκριμένες νομικές και φορολογικές ελαφρύνσεις από τις εν λόγω κυβερνήσεις.

3.5.4. Πως θα πρέπει οι λειτουργίες του συνεταιρισμού να ελέγχονται και να χρησιμοποιούνται εκτός των συνεταιρισμών

3.5.4.1. Η Γενική Συνέλευση πρέπει να υποστηρίζεται στο έργο του έλεγχου της λειτουργίας του συνεταιρισμού μέσω μιας διαδικασίας επανελέγχου του συνεταιρισμού, ο οποίος πραγματοποιείται από εξωτερικό φορέα.

3.5.4.2. Αυτό πρέπει να προέρχονται με το συντονισμό μεταξύ όλων των συνεταιρισμών και, ως εκ τούτου, πρέπει να υποστηρίζεται από μια δομή που δημιουργήθηκε από το συνεταιριστικό κίνημα προκειμένου να είναι σε καλύτερη θέση να πραγματοποιεί παρατηρήσεις σχετικές με τις συνεταιριστικές αρχές.

3.5.4.3. Ο απώτερος στόχος είναι η προστασία των συμφερόντων των μελών των συνεταιρισμών από τη διοίκηση που θα μπορούσε να επισκιάσει τη διαχείριση του συνεταιρισμού για να προωθήσει τα δικά της συμφέροντα.

5^η Αρχή - Εκπαίδευση, Κατάρτιση & Ενημέρωση

Συντάχθηκε από τον Mervyn Wilson

Οι συνεταιρισμοί παρέχουν εκπαίδευση και κατάρτιση στα μέλη, τους εκλεγμένους αντιπροσώπους, τους διευθυντές και τους εργαζομένους τους, ώστε να μπορούν να συμβάλουν αποτελεσματικά στην ανάπτυξη του συνεταιρισμού τους. Ενημερώνουν το ευρύ κοινό, ιδιαίτερα τους νέους και τους διαμορφωτές της κοινής γνώμης, σχετικά με τη φύση και τα οφέλη των συνεταιρισμών.

Δεν είναι έκπληξη το γεγονός ότι η εκπαίδευση ήταν στον πρώτο κατάλογο των αρχών του Rochdale και έχει παραμείνει έτσι μετά από τις διάφορες αναθεωρήσεις των συνεταιριστικών αρχών από την ICA. Οι πρωτοπόροι συνεταιριστές ζούσαν σε κοινωνίες όπου η εκπαίδευση ήταν αποκλειστικά για τους προνομιούχους. Αναγνώρισαν τότε, όπως και σήμερα, ότι η εκπαίδευση ήταν θεμελιώδους σημασίας για τη αλλαγή της ζωής τους – το κλειδί για τη φώτιση και την κοινωνική πρόοδο. Και αναγνώρισαν την ευθύνη τους να βοηθήσουν στην εκπαίδευση των μελών τους και των οικογενειών τους, διαθέτοντας μέρος των συνεταιριστικών πλεονασμάτων στην εκπαίδευση.

Η ανάπτυξη του συνεταιριστικού μοντέλου του Rochdale και οι λειτουργικές πρακτικές ορίζονται στη συνέχεια καθώς οι Αρχές του Rochdale είναι το άμεσο αποτέλεσμα της εκπαίδευσης και της μάθησης. Οι πρωτοπόροι πέρασαν πάνω από ένα χρόνο για την ανάπτυξη του μοντέλου του συνεταιρισμού, μαθαίνοντας από τις εμπειρίες των πρωτοπόρων των συνεταιρισμών από την εποχή του Robert Owen, καθώς και με την καθοδήγηση από σημαντικές συνεταιριστικές μορφές όπως ο George Jacob Holyoake. Υπάρχουν ενδείξεις ότι τουλάχιστον μερικοί από τους πρωτοπόρους παρακολούθησαν διαλέξεις στο Συνεταιριστικό Σχολείο Owenite που λειτουργούσε στο Σάλφορντ κοντά στο Μάντσεστερ από τη δεκαετία του 1830, καθώς και ότι επωφελήθηκαν από δημοσιεύσεις, όπως του συνεταιριστή William King.

Το συστατικό που μεταμόρφωσε τον πειραματισμό μισού αιώνα στους συνεταιρισμούς σε ένα επιτυχημένο μοντέλο στη συνέχεια, το οποίο αναπαράχθει σε όλο τον κόσμο, ήταν η προθυμία των συνεταιριστών να μοιραστούν εμπειρίες και να μάθουν από επιτυχίες, αποτυχίες και πιασουργίσματα. Χωρίς μια τέτοια ανταλλαγή ιδεών και εμπειριών είναι απίθανο η σημερινή σύνθετη του συνεταιριστικού τομέα να μην είχε προκύψει. Η συνεταιριστική εκπαίδευση διαδραμάτισε έναν κεντρικό ρόλο στην ανάπτυξη των κινημάτων του Raffhaisen, του Mondragon, και του Antigonish. Η εκπαίδευση ήταν και παραμένει το αίμα που τροφοδοτεί την ζωή όλων των συνεταιρισμών και ένας οδηγός για την συνεταιριστική ανάπτυξη.

Η Εκπαίδευση για τα Μέλη

Από την πρώτη στιγμή οι συνεταιρισμοί και οι συνεταιριστές αναγνώρισαν την καθοριστική σημασία να διασφαλίσουν ότι τα μέλη μπορούν να κατανοήσουν το όραμα, τις αξίες και τις φιλοδοξίες των συνεταιρισμών τους. Οι πρωτοπόροι δήλωσαν το όραμά τους στο "Πρώτο καταστατικό". Ήταν σαφές ότι το άνοιγμα του καταστήματός τους ήταν το πρώτο βήμα για την οικονομική και κοινωνική χειραφέτηση των μελών τους, όπως αντικατοπτρίζεται στο στόχο τους:

Το συντομότερο δυνατό αυτή η Οργάνωση θα προχωρήσει για να ρυθμίσει τον συντονισμό της παραγωγής, της διανομής, της εκπαίδευσης και της διακυβέρνησης ή με άλλα λόγια να δημιουργήσει μια αυτο-υποστηριζόμενη κοινότητα με κοινά συμφέροντα μόνη της ή με την βοήθεια άλλων Οργανώσεων για την δημιουργία τέτοιων κοινοτήτων.

Η εκπαίδευση των μελών πρέπει να είναι ένας σημαντικός στόχος για τους συνεταιρισμούς, και σημαίνει κάτι περισσότερο από την απλή ενημέρωση των μελών για την επιχείρηση και την ενθάρρυνση της πίστης των συναλλαγών, αν και θα πρέπει να κάνει επίσης και αυτά. Θα πρέπει επίσης να παρέχουν κατευθύνσεις στα μέλη τους για να μάθουν για την συνεταιριστική ταυτότητα και τις αξίες και την παγκόσμια συνεταιριστική οικογένεια της οποίας ο συνεταιρισμός τους είναι κομμάτι.

Η εκπαίδευση των μελών θα πρέπει να βοηθήσει να κατανοήσουν τα δικαιώματα και τις ευθύνες της συμμετοχής, συμπεριλαμβανομένης της ανάγκης να ασκήσουν τα δημοκρατικά τους δικαιώματα. Η εκπαίδευση των μελών μπορεί να συμβάλει στη διαμόρφωση ενός ενεργού και ενημερωμένου μέλους και να διασφαλίσει ότι οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι και ηγέτες είναι αυτοί οι οποίοι μοιράζονται το

οράμα και τις προσδοκίες για την επιτυχία του συνεταιρισμού τους, και έχουν τις απαραίτητες δεξιότητες για τη διεκπεραίωση των αρμοδιοτήτων τους.

Τα προγράμματα αυτά πρέπει να οδηγήσουν όχι μόνο σε καλύτερους, πιο αφοσιωμένους συνεταιριστές, αλλά και σε πιο ενεργούς πολίτες. Η συνεταιριστική εκπαίδευση στοχεύει στην ανάπτυξη και μεταβίβαση των δεξιοτήτων που είναι απαραίτητες για την κοινωνία των πολιτών, και όχι μόνο για τους φορείς της οικονομίας. Αυτός είναι ο λόγος που ονόμασε το πρώτο σχολείο του ο Όουεν "Κέντρο για τη διαμόρφωση του χαρακτήρα".

Η ανάπτυξη της τεχνολογίας προσφέρει νέες δυνατότητες για την παροχή εκπαίδευσης στα μέλη, επιτρέποντας σε καινοτόμα προγράμματα και πόρους να μπορούν να προωθηθούν σε μεγάλο αριθμό μελών με χαμηλό κόστος. Οι συνεταιρισμοί, ιδιαίτερα εκείνοι με ένα μεγάλο και γεωγραφικά κατακεντρωμένο αριθμό μελών, θα πρέπει να επωφεληθούν από την τεχνολογία και να βοηθήσουν στην οικοδόμηση αποτελεσματικών προγραμμάτων εκπαίδευσης των μελών.

Αιρετοί Εκπρόσωποι

Η συνεταιριστική εκπαίδευση ήταν ανέκαθεν άρρηκτα συνδεδεμένη με την οικοδόμηση της χρηστής διακυβέρνησης. Η καλή διακυβέρνηση στους συνεταιρισμούς εξαρτάται από ένα ενεργό και ενημερωμένο μέλος και την ποιότητα αυτών που εκλέγονται για να υπηρετούν στις διάφορες επιτροπές και όργανα που αποτελούν τη δημοκρατική δομή τους. Σε πολλά μέρη του κόσμου, όπου οι συνεταιρισμοί έχουν αυξηθεί, ο αριθμός των εκλεγμένων σε θέσεις έχει μειωθεί και πιο σύνθετες δομές έχουν αναπτυχθεί. Σε κάθε επίπεδο, από το μικρότερο συνεταιρισμό μέχρι τον μεγαλύτερο, η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται κατά μεγάλο μέρος από τις αποφάσεις που λαμβάνονται από τους εκλεγμένους εκπροσώπους. Είναι ζωτικής σημασίας οι εκλεγμένοι εκπρόσωποι να είναι εξοπλισμένοι με δεξιότητες και να έχουν τις γνώσεις που θα εγγυώνται σωστές αποφάσεις για τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του συνεταιρισμού και των μελών του. Η διαδικασία της εκλογής δεν είναι μια εγγύηση των ικανοτήτων τους. Η κατάρτιση και η υποστήριξη της ανάπτυξης, που έχει ρίζες στις συνεταιριστικές αξίες μπορούν να βοηθήσουν να εκλεγούν μέλη και να αναπτύξουν τις δεξιότητες που θα τους επιτρέψει να ανταποκριθούν εποικοδομητικά στις προκλήσεις ως στελέχη και πρέπει να είναι ένα βασικό μέρος των προγραμμάτων συνεταιριστικής εκπαίδευσης. Είναι πρόπον να θυμηθούμε τη φράση που αναρτήθηκε σε πολλούς τοίχους των γραφείων των SACCO (Αποταμιευτικοί και Πιστωτικοί Συνεταιρισμοί) στον αναπτυσσόμενο κόσμο - *"Η μεγαλύτερη απειλή για οποιαδήποτε πιστωτική ένωση είναι το Διοικητικό της Συμβούλιο"*.

Με αυξημένες προσδοκίες διακυβέρνησης που ακολούθησαν τις αποτυχίες και τα σκάνδαλα στον ευρύτερο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, οι συνεταιρισμοί και η συνεταιριστική εκπαίδευση πρέπει να εξασφαλίσουν ότι λειτουργούν για να επιτευχθούν τα σωστά πρότυπα διακυβέρνησης.

Πολλοί μεγαλύτεροι και πιο πολύπλοκοι συνεταιρισμοί έχουν πλέον πολυεπίπεδες δημοκρατικές δομές. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η εισαγωγή της υποχρέωσης των μελών να ολοκληρώσουν ένα πρόγραμμα κατάρτισης για να είναι επιλέξιμοι να θέσουν υποψηφιότητα για την εκλογή σε υψηλότερες βαθμίδες, σε συνδυασμό με το δικαίωμα για μια τέτοια εκπαίδευση και υποστήριξη, μπορεί να είναι ένας κατάλληλος τρόπος για να προχωρήσουν. Τέτοια προγράμματα συμβιβάζουν τη δημοκρατική διαδικασία με τις δεξιότητες και τις ικανότητες που απαιτούνται, ιδιαίτερα όταν συμπληρώνονται από άλλες συνεταιριστικές μεθόδους εκπαίδευσης, όπως αυτά των Αναπτυξιακών Κέντρων Συμβουλίων και Επιτροπών.

Διευθυντές και Προσωπικό

Τα συνεταιριστικά προγράμματα εκπαίδευσης και κατάρτισης πρέπει να παρέχουν ευκαιρίες για να δοθεί η δυνατότητα στους διαχειριστές και τους εργαζομένους των συνεταιριστικών οργανώσεων, να κατανοήσουν το διαφορετικό χαρακτήρα του οργανισμού και των αναγκών των μελών τους. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό για εκείνους που έρχονται στον συνεταιριστικό τομέα από περισσότερο παραδοσιακές μορφές επιχειρήσεων, όπου οι ανάγκες των μετόχων μπορεί να είναι πολύ διαφορετικές από εκείνες των μελών του συνεταιρισμού.

Υπό τον αντίκτυπο της παγκοσμιοποίησης βλέπουμε σήμερα αύξηση του αριθμού των διευθυντών και των υπαλλήλων οι οποίοι κινούνται από τον ιδιωτικό και το δημόσιο τομέα στους συνεταιρισμούς. Οι διευθυντές και οι εργαζόμενοι σε συνεταιρισμούς θα πρέπει να λάβουν μια εισαγωγική εκπαίδευση που

να καλύπτει την ειδική φύση των συνεταιρισμών και των αξιών τους. Για τα ανώτερα στελέχη, στα θέματα του προγράμματος θα πρέπει να περιλαμβάνονται, η κατανόηση ότι η ανάπτυξη των επιχειρήσεων και η συνεχή βελτίωση θα πρέπει να αποσκοπούν στην ικανοποίηση των αναγκών των μελών. Η δημιουργία ενός διαλόγου μεταξύ των μελών, των εργαζομένων, και των στελεχών καθώς και τα δημοκρατικά εκλεγμένα στελέχη και τα διοριζόμενα εκτελεστικά στελέχη, είναι μια βασική συνιστώσα αυτής της διαδικασίας.

Σε όλο τον κόσμο, τα Συνεταιριστικά Κολέγια έχουν διαδραματίσει σημαντικό ρόλο, βοηθώντας στην τροφοδότηση με κατάλληλες συνεταιριστικές δεξιότητες. Τα τελευταία χρόνια υψηλότερου επιπέδου προγράμματα, όπως τα Masters Συνεταιριστικής Διαχείρισης Πιστωτικών Ενώσεων που διευθύνονται από το Πανεπιστήμιο της Αγίας Μαρίας στον Καναδά, δημιούργησαν ευκαιρίες για τους αναδυόμενους ηγέτες των διαφόρων συνεταιρισμών να έρθουν κοντά και να έχουν την ευκαιρία να μοιραστούν τις ιδέες και εμπειρίες σε ένα περιβάλλον μάθησης με τηλε-εκπαίδευση .

Οι συνεταιρισμοί παραδοσιακά έχουν προσφέρει προγράμματα για να βοηθήσουν κατ αρχήν το προσωπικό πρώτης γραμμής για την ανάπτυξη επαγγελματικών δεξιοτήτων και για να εκτελούν τα καθήκοντά τους αποτελεσματικά. Είναι σημαντικό ότι η ξεχωριστή συνεταιριστική φύση των εργασιών τους δεν πρέπει να αγνοείται σε τέτοια προγράμματα. Οι εργαζόμενοι πρώτης γραμμής είναι γενικά το κύριο σημείο επαφής των μελών του συνεταιρισμού και του ευρύτερου κοινού. Πριν από περισσότερο από έναν αιώνα, οι συνεταιρισμοί αναγνώρισαν ότι, αν οι εργαζόμενοι δεν είχαν επαρκή γνώση της φύσης του οργανισμού και των πλεονεκτημάτων του, στο βαθμό που ήθελαν να είναι μέλη τους, ήταν μάλλον απίθανο να είναι σε θέση να πείσουν το ευρύτερο κοινό.

Με τα αποτελεσματικά συνεταιριστικά προγράμματα εκπαίδευσης, τα μέλη, οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι, οι διευθυντές και οι εργαζόμενοι μπορούν να συμβάλουν πιο αποτελεσματικά στην επιτυχή ανάπτυξη των συνεταιρισμών.

Συνεταιριστική Εκπαίδευση για το Ευρύτερο Κοινό

Το δεύτερο μέρος της αρχής περιγράφει τη σημασία της ενημέρωσης του κοινού, ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων και των διαμορφωτών της κοινής γνώμης σχετικά με τη φύση και τα οφέλη των συνεταιρισμών.

Λίγο μετά το 2000, ο Ivano Barbarini, ο τότε Πρόεδρος της Διεθνούς Συνεταιριστικής Συμμαχίας, προειδοποίησε πως η παγκοσμιοποίηση οδηγεί στην αφάνεια των συνεταιρισμών. Αυτό η "αφάνεια" έχει εντοπιστεί από τους ακαδημαϊκούς οι οποίοι έχουν κάνει αναφορές σχετικά με την εξαφάνιση των συνεταιρισμών στα βιβλία οικονομίας του τελευταίου μισού του αιώνα.

Από την έκδοση της δήλωσης για την Συνεταιριστική Ταυτότητα το 1995 οι προσπάθειες των συνεταιριστών έχουν επηρεάσει σημαντικά την ευρύτερη πολιτική ατζέντα. Η υιοθέτηση της Σύστασης 193 της ΔΟΕ, για την προώθηση των Συνεταιρισμών παρέχει ευκαιρίες όχι μόνο για την αναθεώρηση συνεταιριστικών νόμων, αλλά και για την ευαισθητοποίηση για τους συνεταιρισμούς και το ξεχωριστό χαρακτήρα τους εντός των τριμερών δομών της ΔΟΕ σε κάθε ήπειρο.

Το Διεθνές Έτος Συνεταιρισμών 2012 των Ηνωμένων Εθνών παρείχε μια περαιτέρω ευκαιρία για την αύξηση της αναγνωρισιμότητας των συνεταιρισμών. Ειδικότερα, διέδωσε στους νέους ανθρώπους πώς οι συνεταιρισμοί έχουν τραβήξει και κρατήσει τους ανθρώπους εκτός φτώχειας και συνέβαλαν στη βελτίωση της ζωής των εργαζομένων σε κάθε μέρος του πλανήτη για πολλές γενιές.

Σήμερα υπάρχει αυξανόμενη αναγνώριση της σημασίας των νέων συνεταιρισμών και των αμοιβαίων μοντέλων σε όλη την οικονομία ως μέρος της οικονομικής ανάκαμψης στην εποχή μετά την παγκόσμια οικονομική κρίση. Οι υπηρεσίες του ΟΗΕ, της ΕΕ και των σημαντικότερων δωρητών βλέπουν τους συνεταιρισμούς και άλλες μορφές Οργανώσεων ως σημαντικές συνιστώσες της οικονομικής ανάπτυξης στις αναπτυσσόμενες και αναπτυσσόμενες χώρες.

Ο στόχος της Συνεταιριστικής Αναπτυξιακής Δεκαετίας είναι να υλοποιηθεί η ανάγκη της συνεταιριστικής εκπαίδευσης για να βασιστεί στην πρόοδο αυτή, με τη μετατροπή της έρευνας σε αποτελεσματικά προγράμματα εκπαίδευσης και την παροχή συμβουλών σε φορείς χάραξης πολιτικής. Η συνεταιριστική εκπαίδευση πρέπει να τονωθεί και ο διάλογος να συμβάλει στη δημιουργία ευκαιριών για περαιτέρω ανάπτυξη των συνεταιρισμών.

Εκτός από την παροχή της στα μέλη και τους εργαζόμενους των συνεταιρισμών, οι συνεταιρισμοί θα πρέπει να προωθούν την εκπαίδευση και τα ενημερωτικά προγράμματα που συμβάλλουν στην ευαισθητοποίηση του ρόλου και των δυνατοτήτων του συνόλου του συνεταιριστικού τομέα και να αμφισβητήσουν τον τρόπο που ο τομέας αγνοείται από τα κυρίαρχα ΜΜΕ.

Νεολαία

Όπως όλες οι δημοκρατικές οργανώσεις, οι συνεταιρισμοί πρέπει να είναι σε θέση να εμπνεύσουν τις νέες γενιές και να είναι έτοιμοι να προσαρμοστούν για να καλύψουν τις ανάγκες τους προκειμένου να επιβιώσουν.

Τα συνεταιριστικά κινήματα σε πολλά μέρη του κόσμου έχουν συμβάλει στην ανάπτυξη της διδασκαλίας και της κατάρτισης για τους συνεταιρισμούς μέσω του επίσημου εκπαιδευτικού συστήματος.

Συνεταιριστικά νηπιαγωγεία και παιδικόι σταθμοί έχουν ιδρυθεί σε πολλές χώρες, με ισχυρά δίκτυα στη Σουηδία, την Ισπανία και τον Καναδά. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, ένας μεγάλος καταναλωτικός συνεταιρισμός έχει αναπτύξει ένα δίκτυο 50 βρεφικών σταθμών ως μία από τις υπηρεσίες για τα μέλη.

Άλλα συνεταιριστικά κινήματα, όπως η Εθνική Συνεταιριστική Συνομοσπονδία Σιγκαπούρης έχουν διαθέσει πόρους για να διδάξουν τις συνεταιριστικές αξίες στα δημοτικά σχολεία.

Στην Πολωνία το κίνημα υποστήριξε τα συνεταιριστικά σχολεία για πάνω από 100 χρόνια, επιτρέποντας στους νέους να λειτουργήσουν επιχειρήσεις ως δημοκρατικά ελεγχόμενους συνεταιρισμούς που παρέχουν υπηρεσίες, όπως σχολικά καταστήματα, γραφικής ύλης, γεωργίας μικρής κλίμακας και κηπουρικής στις αγροτικές περιοχές. Στη Μαλαισία οι σχολικοί συνεταιρισμοί παρέχουν ένα ακόμη μεγαλύτερο φάσμα υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των τραπεζών, των κομμωτηρίων, και της προετοιμασίας γευμάτων, της ανάπτυξης επαγγελματικών δεξιοτήτων και της παροχή ευκαιριών για την άμεση βελτίωση μιας συνεταιριστικής επιχείρησης. Ένα ισχυρό σχολικό συνεταιριστικό κίνημα αναπτύσσεται στην Κροατία και τη Γαλλία όπου έχει ιδρυθεί μια οργάνωση για την προώθηση των συνεταιρισμών στα σχολεία.

Στη Νότια Αμερική οι μεγάλοι συνεταιρισμοί, όπως ο Sancor Seguros έχουν διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην ενθάρρυνση της ανάπτυξης των σχολικών συνεταιρισμών.

Ένα σημαντικό μέρος της συνεταιριστικής εκπαίδευσης αναδύεται μέσα από την ανάπτυξη των σχολικών συνεταιρισμών. Στην Ισπανία και την Πορτογαλία αυτοί έχουν ιδρυθεί με μια σειρά από μοντέλα, από συνεταιρισμούς εργαζομένων που ηγούνται οι δάσκαλοι, σύμφωνα με το πολύ-συμμετοχικό πρότυπο με άλλες κατηγορίες μελών, με τη συμμετοχή των γονέων και της τοπικής κοινότητας ως ενδιαφερόμενα μέρη. Στη Σουηδία, έχουν προκύψει κοινοτικά σχολεία ως μια απάντηση σε νομοθετικές αλλαγές, ιδιαίτερα στις αγροτικές περιοχές.

Το Ηνωμένο Βασίλειο έχει δει μια ταχεία ανάπτυξη των συνεταιριστικών σχολείων για την αντιμετώπιση των νομοθετικών αλλαγών. Σε μόλις 5 χρόνια, περίπου 700 δημόσια σχολεία στην Αγγλία έχουν μετατραπεί σε πολύ-συμμετοχικούς συνεταιρισμούς με τους γονείς, το προσωπικό, τους εκπαιδευόμενους, καθώς και την τοπική κοινότητα ως μέλη. Ένα συνεταιριστικό αναγνωριστικό σήμα βοηθά τα συνεταιριστικά σχολεία να εξασφαλίσουν ότι οι συνεταιριστικές αξίες δεν αντικατοπτρίζονται μόνο στις δομές διακυβέρνησης, αλλά και στο πρόγραμμα σπουδών, της παιδαγωγικής, των κοινοτικών δεσμών, και στα προγράμματα συνεχούς επαγγελματικής ανάπτυξης στα σχολεία.

Οι φοιτητικοί συνεταιρισμοί, ιδιαίτερα στη Βόρεια Αμερική και την Ασία, προσφέρουν μια σειρά υπηρεσιών, από τη στέγαση, τα βιβλιοπωλεία και τις κοινωνικές και ψυχαγωγικές δραστηριότητες για τους σπουδαστές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, δίνοντας σε πολλούς μαθητές τους την πρώτη ευκαιρία να συνεργαστούν απευθείας με έναν συνεταιρισμό.

Υπήρχε ανέκαθεν μια στενή σύνδεση μεταξύ της συνεταιριστικής εκπαίδευσης και της συνεταιριστικής ανάπτυξης. Η ευαισθητοποίηση οδηγεί συχνά στη συνεταιριστική καινοτομία και την ανάπτυξη. Ίσως τώρα το μεγαλύτερο δυναμικό για τη συνεταιριστική εκπαίδευση στηρίζεται στους νεανικούς και φοιτητικούς συνεταιρισμούς. Σε ορισμένα μέρη της Αφρικής, όπως η Ουγκάντα και το Λεσόθο, οι συνεταιρισμοί νεολαίας και φοιτητών πηγαίνουν πολύ πιο πέρα από την παροχή μια μαθησιακής εμπειρίας

ας για τους συνεταιρισμούς και στηρίζουν την ανάπτυξη των δεξιοτήτων που είναι απαραίτητες για τη δημιουργία θέσεων εργασίας και τη δημιουργία εισοδήματος. Η εμπειρία τους παρέχει ένα μοντέλο, το οποίο θα μπορούσε να επεκταθεί ευρύτερα. Αυτά τα συνεταιριστικά εκπαιδευτικά προγράμματα παρέχουν μια εναλλακτική αφήγηση στην αντίληψη ότι η επιχειρηματικότητα είναι μόνο για ιδιώτες. Η συνεταιριστική εκπαίδευση χρειάζεται να επιβεβαιώσει τη δύναμη της συλλογικής επιχειρηματικότητας. Η ταχεία αύξηση της ανεργίας των νέων μετά την παγκόσμια οικονομική κρίση προσφέρει ευκαιρίες για να ενημερώσει και να εμπνεύσει τους νέους για τη φύση και τα οφέλη των συνεταιρισμών.

Οι συνεταιρισμοί νέων και φοιτητών μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην αντιμετώπιση της αυξανόμενης κρίσης μιας χαμένης γενιάς μέσω της ανεργίας των νέων, η οποία επηρεάζει όχι μόνο τα άτομα με χαμηλό επίπεδο δεξιοτήτων, αλλά όλο και περισσότερο, και ειδικευμένους νέους και πτυχιούχους.

Τα συμβούλια νέων παρέχουν ένα μέσο στους υπάρχοντες συνεταιρισμούς να αναπτύξουν διάλογο με τους νέους και να συμμετέχουν στην ανάπτυξη των συνεταιριστικών επιχειρήσεων.

Ο αυξανόμενος τομέας συνεταιριστικής εκπαίδευσης παρέχει ευκαιρίες στην ενίσχυση των δεσμών με άλλες συνεταιριστικές επιχειρήσεις ώστε να δίνεται η δυνατότητα συνεργασίας με εκπαιδευτικά ιδρύματα που λειτουργούν ως συνεταιρισμοί, μεγιστοποιώντας έτσι τις ευκαιρίες της συνεργασίας μεταξύ των συνεταιρισμών.

Κληρονομία

Ένα σημαντικό θέμα που τρέχει μέσω των συνεταιριστικών εκπαιδευτικών προγραμμάτων είναι η αποτελεσματική χρήση της συνεταιριστικής κληρονομιάς για να ενημερώσουν και να εμπνεύσουν τους σημερινούς και τους αυριανούς συνεταιριστές. Οι ιστορίες για το πώς οι συνεταιριστές αντιμετώπισαν σοβαρές προκλήσεις και τις ξεπέρασαν είναι ένας από τους μεγαλύτερους διαθέσιμους εκπαιδευτικούς πόρους. Ορίζει μια ευθύνη για όλους τους συνεταιρισμούς - την ευθύνη να αγαπάνε και να διαφυλάσσουν της κληρονομιάς τους και να την χρησιμοποιούν αποτελεσματικά στα προγράμματα κατάρτισης τους. Ο δικτυακός τόπος Co-op Stories είναι ένα παράδειγμα του πώς οι σύγχρονες ιστορίες μπορούν να γίνουν εύκολα διαθέσιμες. Ομοίως, η τεχνολογία επιτρέπει πλέον τα στοιχεία της πολιτιστικής κληρονομιάς να γίνουν πιο εύκολα προσβάσιμα. Η πρωτοποριακή εργασία του Cooperative Heritage Trust στο Ηνωμένο Βασίλειο για τη διασφάλιση της συνεταιριστικής κληρονομιάς αποτελεί υπόδειγμα καλής πρακτικής που θα μπορούσε εύκολα να αντιγραφεί και να γίνει ο ακρογωνιαίος λίθος της συνεταιριστικής εκπαίδευσης.

Κατανόηση της αξίας της Συνεταιριστικής Εκπαίδευσης

Προς το παρόν, δεν υπάρχει μια παγκόσμια κοινή φιλοσοφία για την συνεταιριστική εκπαίδευση πέρα από αυτό που αναφέρεται στην πέμπτη συνεταιριστική αρχή για την Εκπαίδευση, την Κατάρτιση και Ενημέρωση. Αυτή η ενότητα προτείνει ένα σύνολο βασικών αρχών που θα πρέπει να ενισχύσουν την συνεταιριστική εκπαίδευση, μαζί με μερικές εκπαιδευτικές πρακτικές που αυτές συνεπάγονται. Αυτές είναι:

α) Οι αξίες και οι αρχές που είναι στον πυρήνα της

Πρώτον, οι συνεταιριστικές αξίες και αρχές πρέπει να είναι στο επίκεντρο όλης της συνεταιριστικής εκπαίδευσης και κατάρτισης. Η συνεταιριστική εκπαίδευση και κατάρτιση, επομένως, υπάρχει για να βοηθήσει τους μαθητές να θέσουν αυτές τις αξίες και αρχές σε εφαρμογή εντός των συνεταιρισμών και να κατανοήσουν με σαφήνεια τι σημαίνει για αυτούς. Ωστόσο, δεν παρέχεται ένα απλό σχέδιο, αλλά μάλλον θα πρέπει να επιτρέπει την ανάπτυξη μιας συγκεκριμένης προσέγγισης για κάθε χώρα ή ακόμα και ένα συγκεκριμένο τομέα.

β) Η ανάπτυξη μιας εμφανώς συνεταιριστικής ταυτότητας στην εκπαίδευση και την κατάρτιση

Η παροχή εκπαίδευσης και κατάρτισης πρέπει να αντικατοπτρίζει τη μοναδική ταυτότητα των συνεταιρισμών. Οι ακόλουθες πτυχές είναι χαρακτηριστικές στην συνεταιριστική εκπαίδευση και κατάρτιση, αν και με την προϋπόθεση ότι αυτές δεν είναι ένας οριστικός κατάλογος και χρειάζεται περαιτέρω συζήτηση και τροποποίηση.

Συνεταιριστική εκπαίδευση και κατάρτιση:

1. Επιδιώκει να αναπτύξει τόσο τις δεξιότητες και τις γνώσεις που αφορούν το κίνημα και χρησιμοποιεί τόσο για την ατομική εξέλιξη όσο και για την ανάπτυξη της Οργάνωσης

Η συνεταιριστική εκπαίδευση και η κατάρτιση χρειάζεται να είναι εστιασμένη στο κίνημα και να αναπτύξει τις δεξιότητες και τις γνώσεις που απαιτούνται για την επιτυχή ανάπτυξη και την εξέλιξη. Χρειάζεται για την κατανόηση του πώς μπορεί να γίνει μια συνεταιριστική επιχείρηση πιο αποτελεσματική, κερδοφόρα, και αποδοτική και στη συνέχεια με την ενεργή συμμετοχή των διδασκόμενων με το πώς μπορεί στη συνέχεια να πραγματοποιηθεί αυτό. Αυτό σημαίνει ότι τα προγράμματα θα πρέπει να στοχεύουν στην πρακτική εφαρμογή, και να ανταποκρίνονται σε ότι χρειάζεται ο διδασκόμενος.

2. Χρειάζεται να αναγνωρίσει την διπλή φύση των συνεταιρισμών, δηλαδή τη σημασία της όψης της Οργάνωσης και της όψης της επιχείρησης

Αυτό σημαίνει να καταρτιστεί και για τις δυο όψεις που συνθέτουν τους συνεταιρισμούς: είναι ταυτόχρονα τόσο μια "επιχείρηση" όσο και μια "Οργάνωση μελών". Μερικές φορές τα προγράμματα μπορεί να εστιαστούν μόνο στην μια όψη, εστιάζοντας μόνο σε μια πτυχή των δραστηριοτήτων, αντί να υιοθετήσουν μια ολιστική προσέγγιση, η οποία περιλαμβάνει τη διακυβέρνηση, τη συμμετοχή και τις επιχειρηματικές δεξιότητες. Η συνεταιριστική εκπαίδευση και κατάρτιση πρέπει επίσης να ενθαρρύνει την προσωπική ανάπτυξη και να παράσχει δυνατότητες μάθησης και ατομικά, αλλά πάντα σε σχέση με τους ευρύτερους στόχους του συνεταιρισμού και του κινήματος γενικότερα.

3. Αναγνωρίζει την αξία της άτυπης μάθησης και της εμπειρίας από τους συνεταιρισμούς

Ιστορικά ένα από τα κύρια οχήματα για την εκμάθηση για τους συνεταιρισμούς, ήταν συνήθως η συμμετοχή σε ένα συνεταιρισμό. Οι συνεταιρισμοί, ως εκ τούτου παρείχαν ένα χώρο μάθησης για τα άτομα όπου ήθελαν να εκπαιδευτούν τόσο με επίσημα μαθήματα, αλλά και μέσω της συμμετοχής τους σε ένα συνεταιρισμό. Ένας συνεταιρισμός μπορεί να προσφέρει ένα χώρο όπου τα μέλη μπορούν να μοιραστούν τις γνώσεις και την εμπειρία τους, βοηθώντας με την σειρά τους στην ανάπτυξη της ικανότητας για αυτοβοήθεια και αυτοδυναμία. Πολλοί εκπαιδευόμενοι μπορεί να έχουν ήδη πολλά χρόνια στην απασχόληση και τη λήψη υπηρεσιών εντός του συνεταιρισμού τους, η οποία γνώση πρέπει να γίνεται σεβαστή, να επικυρώνεται και να χρησιμοποιείται όπου είναι δυνατόν.

4. Έχει έναν πυρήνα με έμφαση στην τοποθέτηση των συνεταιριστικών αξιών και αρχών στην πράξη - για όλα τα μέλη και το προσωπικό

Όλα τα προγράμματα και οι δραστηριότητες εκπαίδευσης και κατάρτισης, σε οποιοδήποτε επίπεδο, μπορούν να συνδεθούν άμεσα με τις συνεταιριστικές αξίες και αρχές. Αυτό εξηγεί με σαφή τρόπο σε πια προγράμματα πρέπει να ενταχθούν οι εκπαιδευόμενοι για να τις θέσουν σε εφαρμογή στις καθημερινές τους δραστηριότητες του συνεταιρισμού τους.

5. Αγωνίζεται για να ικανοποιεί τις μαθησιακές ανάγκες του συνόλου του κινήματος - από τα μεμονωμένα μέλη, τα στελέχη, καθώς επίσης και τα ενδιαφερόμενα μέρη

Τα βασικά ενδιαφερόμενα μέρη εντός του συνεταιριστικού κινήματος, και ως εκ τούτου οι βασικές ομάδες εκπαιδευόμενων για τη συνεταιριστική εκπαίδευση, είναι: οι συνεργατιστές, οι εκπαιδευτές δεξιοτήτων και προβολής, οι ελεγκτές, τα στελέχη πιστοποίησης, και οι ρυθμιστικές αρχές, τα εξωτερικά ενδιαφερόμενα μέρη, οι νέοι, το κοινό.

Αυτοί οι διαφορετικοί ενδιαφερόμενοι για τους συνεταιρισμούς έχουν πολύ διαφορετικές εκπαιδευτικές εμπειρίες και μαθησιακές ανάγκες, οι οποίες πρέπει να αναγνωριστούν και στην συνέχεια να καλυφθούν.

Επιπλέον, αφού για κάθε ένα συμμετέχοντα το πρόγραμμα μπορεί να είναι πολύ διαφορετικό, αφού μπορεί να έχει πολύ διαφορετικό εκπαιδευτικό υπόβαθρο και ανάγκες. Αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την διαδικασία του σχεδιασμού του προγράμματος σπουδών.

Η συνεταιριστική εκπαίδευση πρέπει να ανταποκριθεί σε ένα πολύ μεγάλο φάσμα των αναγκών του εκπαιδευόμενου και δεν θα το πετύχει αυτό, εάν δεν προσπαθεί να ελαχιστοποιήσει τα εμπόδια στην

πρόσβαση. Μια τέτοια δυνατότητα πρόσβασης πρέπει επίσης να εξασφαλίζει επαρκή εκπροσώπηση των γυναικών και των νέων στα προγράμματα. Αυτό απαιτεί την ευαισθητοποίηση και το σπάσιμο των φραγμών που εμποδίζουν την πρόσβαση των γυναικών - όπως είναι η φροντίδα των παιδιών και οι οικιακές ευθύνες - και την δραστηριοποίηση ώστε για την εξασφάλιση θέσεων κατάρτισης και του απαραίτητου χρόνου που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες τους. Μπορεί να είναι αναγκαίο να εξεταστεί η παροχή μόνον για τις γυναίκες ή / και την νεολαία αυτή η επαγγελματική κατάρτιση.

Χαρακτηριστικά συνεταιριστικής εκπαίδευσης

1. Ισορροπία σε ένα ευρύ ρεπερτόριο των μεθόδων διδασκαλίας και μάθησης για να ικανοποιήσει τις ανάγκες ενός ευρέος φάσματος των εκπαιδευομένων

Η συνεταιριστική εκπαίδευση και κατάρτιση πρέπει αφενός να στηρίζεται στην κατανόηση της μάθησης ως ευρεία διαδικασία που πραγματοποιείται μέσα και έξω από την τάξη και να αναγνωρίζει ότι:

- α) Η μάθηση είναι μια διαδικασία ενεργούς εμπλοκής με την εμπειρία.
- β) Εμπεριέχει την ανάπτυξη ή την εμπάθυνση των δεξιοτήτων, των γνώσεων, της κατανόησης, και των αξιών.
- γ) Η αποτελεσματική μάθηση οδηγεί σε αλλαγές και εξέλιξη στην Οργάνωση.
- δ) Η διδασκαλία και η μάθηση θα πρέπει να ταιριάζει με την επιθυμητή από τον διδασκόμενο μάθηση και, στο μέτρο του δυνατού, θα πρέπει να εξετάζετε πώς οι άνθρωποι μαθαίνουν καλύτερα.
- ε) Απαιτεί ένα μίγμα δραστηριοτήτων και προσεγγίσεων για την συμμετοχή των διδασκόμενων.

2. Ενσωμάτωση της ενεργού συμμετοχής στις στρατηγικές μάθησης

Οι συμμετοχικές προσεγγίσεις στη διδασκαλία και τη μάθηση συνάδουν όχι μόνο με τις συνεταιριστικές αξίες, αλλά επίσης, αντιπροσωπεύουν την ορθή πρακτική στην εκπαίδευση. Υπάρχει ένα εύρος εκπαιδευτικών και μαθησιακών στρατηγικών που πλησιάζουν την ολοκληρωμένη όψη της σωστής συνεταιριστικής εκπαίδευσης. Πλέον, αναγνωρίζεται γενικά ότι όσο πιο ενεργή είναι η εμπλοκή του φοιτητή στη μαθησιακή διαδικασία, τόσο πιο πολύ μαθαίνει. Αυτό ισχύει για όλους τους τύπους των μαθητών, ανεξάρτητα από το επίπεδο τους, και ισχύει ανάλογα και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση όπως και σε κάθε άλλη εκπαιδευτική βαθμίδα.

Συμπέρασμα

Η συνεταιριστική εκπαίδευση ήταν το συστατικό που μεταμόρφωσε το όραμα και τις προσδοκίες των πρωτοπόρων στο σημερινό επιτυχημένο παγκόσμιο συνεταιριστικό κίνημα. Μαθαίνοντας από την εμπειρία εξακολουθεί να είναι απαραίτητη για την οικοδόμηση επιτυχών συνεταιριστικών επιχειρήσεων σήμερα. Τα αποτελεσματικά προγράμματα συνεταιριστικής εκπαίδευσης μπορούν να υποστηρίξουν την αναγέννηση και την ανανέωση ενός καθιερωμένου συνεταιριστικού κινήματος, και να βοηθήσουν να ξεκλειδώσει το όραμα και τις ενέργειες της νέας γενιάς, αποκαλύπτοντας πως το συνεταιριστικό μοντέλο μπορεί να εφαρμοστεί σήμερα και για τις προκλήσεις του αύριο.

Οι πρώτοι συνεταιριστές παλιότερα έσπευσαν να αγκαλιάσουν τις αναδυόμενες τεχνολογίες όπως το μαγικό φανάρι slide shows μια πρωτοποριακή χρήση του κινηματογράφου και το χρησιμοποίησαν ως εκπαιδευτικό και ενημερωτικό εργαλείο. Οι συνεταιρισμοί ίδρυσαν δανειστικές βιβλιοθήκες και αναγνωστήρια, είναι πρωτοπόροι της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης και καθιέρωσαν συνεργασίες με τα πανεπιστήμια και άλλους φορείς για να επεκτείνουν την εμβέλεια των προγραμμάτων τους.

Η συνεταιριστική εκπαίδευση σήμερα πρέπει να είναι τολμηρή και εφευρετική, αγκαλιάζοντας τις ευκαιρίες που παρέχονται από τις νέες τεχνολογίες, την ενίσχυση των δεσμών με τα πανεπιστήμια για την ενθάρρυνση της έρευνας, να χρησιμοποιεί την εκπαίδευση για την διάδοση και την χρήση των αποτελεσμάτων έρευνας, για να ενημερώσει τους φορείς χάραξης πολιτικής, τα μέλη, καθώς και το ευρύτερο κοινό.

Η επιτυχής συνεταιριστική εκπαίδευση πρέπει να είναι προσαρμόσιμη και ποτέ δεν ξεχνάμε τον κεντρικό σκοπό της, να αναπτύξει την βαθύτερη κατανόηση για την φύση και τα οφέλη των συνεταιρισμών σήμερα και αύριο.

7^η Αρχή - Μέριμα για την Κοινότητα

Συντάχθηκε από τον Dante Cragogna

Εισαγωγή

Το έγγραφο αναφοράς, το οποίο συνοδεύει την Δήλωση σχετικά με την Συνεταιριστική Ταυτότητα, είναι ακόμη σε ισχύ, αλλά με το πέρασμα του χρόνου και με τις τρέχουσες συνθήκες απαιτεί μια ενημέρωση. Η ενημέρωση αυτή πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλες οι αλλαγές που έχουν πραγματοποιηθεί, καθώς και αυτές που είναι πιθανό να συμβούν στο εγγύς μέλλον, έτσι ώστε να εγγηθεί την ορθή ερμηνεία και εφαρμογή της Αρχής αυτής και να αντιμετωπισθούν οι ανησυχίες που προκύπτουν σε διαφορετικές περιφέρειες και τομείς του συνεταιριστικού κινήματος.

Νόημα και πεδίο εφαρμογής της 7^{ης} Αρχής

Σύμφωνα με τον ορισμό του, ένας συνεταιρισμός είναι μια αυτόνομη Οργάνωση προσώπων που συγκροτείται εθελοντικά για την αντιμετώπιση των κοινών οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών αναγκών και επιδιώξεών τους μέσω μιας κοινόκτητης και δημοκρατικά ελεγχόμενης επιχειρήσης. Έτσι, ο πρωταρχικός στόχος του είναι να καλύψει τις ανάγκες των μελών. Ωστόσο, δεδομένου τι δηλώνει αυτή η Αρχή, οι συνεταιρισμοί λειτουργούν υπέρ της βιώσιμης ανάπτυξης των κοινοτήτων τους. Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι οι συνεταιρισμοί δεν αντιμετωπίζουν τις ανάγκες αυτές με οποιοδήποτε τρόπο, αλλά με έναν τρόπο που να συνάδει με την ανάπτυξη των κοινοτήτων τους. Ομοίως, δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες μέσω οποιουδήποτε τρόπου ανάπτυξης. Αντίθετα, οι συνεταιρισμοί ανταποκρίνονται στις ανάγκες μέσω της βιώσιμης ανάπτυξης, μιας ανάπτυξης που λαμβάνει χώρα σε αρμονία με το περιβάλλον και η οποία είναι ευεργετική για τις τωρινές και μελλοντικές γενιές. Με αυτή την έννοια, η πρόοδος δεν αναφέρεται μόνο στο συνεταιρισμό, αλλά και στην κοινότητα. Περιλαμβάνει τόσο την κοινότητα όπου δραστηριοποιείται ο συνεταιρισμός όσο και την παγκόσμια κοινότητα, δεδομένου ότι η τοπική ανάπτυξη δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς τη διατήρηση της παγκόσμιας βιωσιμότητας ή, ακόμα χειρότερα, εις βάρος της.

Οι συνεταιρισμοί δεσμεύονται για τα δικαιώματα των ανθρώπων, των άλλων έμβιων οργανισμών και των φυσικών πόρων, και ως εκ τούτου, αισθάνονται τις πραγματικότητες των διαφορετικών κοινοτήτων. Ένας υγιής πλανήτης είναι αναγκαίος και εφικτός, καθώς η κοινωνική οικονομία μπορεί να βοηθήσει στην υιοθέτηση μιας νέας προσέγγισης, η οποία θα ξεπερνά την παρούσα αντίφαση μεταξύ της οικονομίας και της φύσης.

Η ανθρωπότητα μπορεί να απολαμβάνει μια ποιότητα ζωής και ευημερίας εάν βασιστεί στην υπεύθυνη διαχείριση των φυσικών πόρων και του πλούτου, τη διατήρηση της βιοποικιλότητας, καθώς και την ελάττωση της κλιματικής αλλαγής (η οποία θέτει σε κίνδυνο την ισορροπία των οικοσυστημάτων του πλανήτη). Η αρχή αυτή προϋποθέτει την υπέρβαση των συνεταιρισμών, ενισχύοντας την δέσμευσή τους όχι μόνο προς τα μέλη τους, αλλά και προς την γύρω κοινότητα. Μπορεί να ειπωθεί ότι η 7^η Αρχή είναι μια πραγματικά κοινωνική αρχή με την αυστηρή έννοια του όρου, δεδομένου ότι προωθεί μια συνεταιριστική αλληλεγγύη η οποία εκτείνεται πολύ πέρα από τα μέλη του συνεταιρισμού.

Οι μηχανισμοί και τα μέσα που χρησιμοποιούν οι συνεταιρισμοί για να καλύψουν τις ανάγκες των μελών τους - όπως αναφέρεται στις αρχές (δημοκρατία, συμμετοχή, αυτονομία, εκπαίδευση, συνεργασία μεταξύ συνεταιρισμών) - καθορίζουν ότι η λειτουργία τους είναι σύμφωνη με τη βιώσιμη ανάπτυξη των κοινοτήτων τους. Ωστόσο, η 7^η Αρχή: Μέριμα για την Κοινότητα, που ενσωματώνεται στην Συνεταιριστική Ταυτότητα - σαφώς αναγνωρίζει ότι οι συνεταιρισμοί πρέπει να εργαστούν για την επίτευξη αυτού του στόχου μέσω πολιτικών που αποφασίζονται από τα ίδια τα μέλη τους, προκειμένου να συμπληρώσει και να ενισχύσει την εγγενή και έμμεση συμβολή τους στην βιώσιμη ανάπτυξη της κοινότητας.

Η βιωσιμότητα είναι παρούσα σε διάφορες μορφές, οι οποίες δεν αλληλοαποκλείονται αλλά αλληλοσυμπληρώνονται. Σε γενικές γραμμές, δίνεται προτεραιότητα στην οικονομική βιωσιμότητα, αλλά η κοινωνική βιωσιμότητα θα πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη. Χωρίς κοινωνική βιωσιμότητα, η οικονομική βιωσιμότητα δεν έχει σκοπό και νόημα ως μια συνεταιριστική προοπτική. Επιπλέον, και οι δύο εξαρτώνται από την περιβαλλοντική βιωσιμότητα, η οποία επιτρέπει στα άλλα δύο είδη βιωσιμότητας να υπάρχουν και να ανταγωνίζονται. Αυτός είναι ο λόγος που το έγγραφο αναφοράς ορίζει ρητά ότι οι συνεταιρισμοί "Έχουμε την ευθύνη να εργάζονται συνεχώς για την προστασία του περιβάλλοντος των κοινοτήτων τους." Οι συνεταιρισμοί έχουν ιδιαίτερη ευθύνη για τη διασφάλιση της συνεχούς

ανάπτυξης των κοινοτήτων τους από οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική άποψη. Έχουν την υποχρέωση να εργάζονται για την προστασία και βιωσιμότητα των κοινοτήτων τους και να επηρεάζουν για την υιοθέτηση συνεκτικών δημόσιων πολιτικών.

Νέα έμφαση σε μια παλιά ανησυχία

Η προστασία του περιβάλλοντος δεν είναι ένα νέο πρόβλημα στο εσωτερικό του συνεταιριστικού κινήματος και ήταν ο λόγος για δηλώσεις και πρακτικές δράσεις για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Αυτό δεν αποτελεί έκπληξη δεδομένου ότι οι συνεταιρισμοί είναι ένα οικονομικό σύστημα που έχει στο επίκεντρό του τον άνθρωπο. Η μέριμνα για το περιβάλλον δεν είναι μια άγνωστη έννοια για τους συνεταιρισμούς. Η μέριμνα για το περιβάλλον στο συνεταιριστικό κίνημα αναδείχτηκε ως ένα πρωταρχικό μέλημα όταν η παγκόσμια προσοχή (εκτός του κινήματος) ήταν ακόμη σε αρχικό στάδιο. Σε μία αναφορά του προς το Συμβούλιο της ICA το 1980 στη Μόσχα με τίτλο "Συνεταιρισμοί κατά το έτος 2000", ο A. Laidlaw απεικόνιζε την ωμή πραγματικότητα: "Δεν έχει σημασία τι λέγεται για τον αιώνα που φτάνει στο τέλος, μάλλον θα μείνει στην ιστορία ως μια περίοδο κατά την οποία το ανθρώπινο είδος, περισσότερο από ποτέ άλλοτε, δηλητηρίασε και κατάστρεψε το περιβάλλον του". Η βιομηχανική επανάσταση που δόθηκε στην κοινωνία ήταν ο δρόμος προς την καταστροφή και ανεξέλεγκτη εκμετάλλευση και λεηλασία του ανθρώπινου περιβάλλοντος. Η περιβαλλοντική ρύπανση έχει πάει χέρι-χέρι με τα απόβλητα των φυσικών πόρων και την αλλοίωση της φυσικής ισορροπίας.

Πλαίσιο για τη δήλωση σχετικά με τη Συνεταιριστική Ταυτότητα

Όταν το Συμβούλιο της ICA γιόρτασε τα 100 χρόνια του, η παγκόσμια ανησυχία για το περιβάλλον είχε κερδίσει την προσοχή. Το 1987, τα Ηνωμένα Έθνη ενέκριναν την έννοια της "Βιώσιμης Ανάπτυξης", σαν το είδος της ανάπτυξης που "ικανοποιεί τις ανάγκες του παρόντος χωρίς να χρειάζεται να διακυβεύεται η ικανότητα των μελλοντικών γενεών να καλύψουν τις δικές τους".⁴ Δύο χρόνια νωρίτερα, οι κατευθυντήριες γραμμές των Ηνωμένων Εθνών για την προστασία των καταναλωτών περιελάμβανε το δικαίωμα για ένα υγιές περιβάλλον "για να ζήσουμε και να εργαστούμε σε ένα περιβάλλον που δεν θα απειλεί τη ευημερία της παρούσας και των μελλοντικών γενεών."

Επιπλέον, η δήλωση του Ρίο μετά τη Σύνοδο Κορυφής της Γης του 1992 περιελάμβανε τις ακόλουθες έννοιες μεταξύ των αρχών: "Τα ανθρώπινα όντα βρίσκονται στο επίκεντρο των ανησυχιών για την βιώσιμη ανάπτυξη. Δικαιούνται μια υγιή και παραγωγική ζωή σε αρμονία με τη φύση [αρχή 1] ... Το δικαίωμα στην ανάπτυξη πρέπει να πληρούται έτσι ώστε να ανταποκρίνεται δίκαια στις αναπτυξιακές και περιβαλλοντικές ανάγκες των σημερινών και των μελλοντικών γενεών [αρχή 3] ... Προκειμένου να επιτευχθεί η βιώσιμη ανάπτυξη, η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της αναπτυξιακής διαδικασίας και δεν μπορεί να απομονωθεί [αρχή 4]."

Ως εκ τούτου, από τη στιγμή που η ICA εξέδωσε την Δήλωσή της για την Συνεταιριστική Ταυτότητα, η μέριμνα για το περιβάλλον είχε φτάσει σε ένα σημαντικό παγκόσμιο επίπεδο συνειδητοποίησης, τόσο εντός όσο και εκτός του συνεταιριστικού κινήματος. Αυτή ζητούσε την αναγνώριση και την ένταξη της μέριμνας για το περιβάλλον ως μια από τις Συνεταιριστικές Αρχές. Έτσι, είναι σαφές ότι η μέριμνα για το περιβάλλον είχε συμπεριληφθεί ως συνεταιριστική αρχή μετά από μια φυσική διαδικασία ωρίμανσης.

Συνεχής Εξέλιξη

Δεδομένου ότι από τα 100 έτη ίδρυσης του Συμβουλίου της ICA, η ανησυχία για το περιβάλλον έχει αυξηθεί, όχι μόνο λόγω της αύξησης της παγκόσμιας ευαισθητοποίησης για το θέμα αυτό, αλλά και, δυστυχώς, λόγω της σοβαρότητας του προβλήματος, που αντί να μειώνετε έχει αυξηθεί.

Η ενημέρωση και η κατανόηση της σημασίας των περιβαλλοντικών αλλαγών - που βασίζονται σε στατιστικά στοιχεία που γίνονται όλο και πιο ακριβή και τρομακτικά - αποκαλύπτουν μια πιο ανησυχητική κατάσταση όσον αφορά την λεηλασία του περιβάλλοντος. Αυτή η κατάσταση είναι γενικά ανεκτή και με σιωπηρή συναίνεση τα κράτη αντιστέκονται στην υιοθέτηση των κατάλληλων μέτρων που α-

⁴ Έκθεση των Ηνωμένων Εθνών της Παγκόσμιας Επιτροπής για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη: το κοινό μας μέλλον, 1987

παιτούνται για την σοβαρότητα του προβλήματος. Είναι επίσης σημαντικό να θυμόμαστε ότι οι στόχοι του Πρωτοκόλλου του Κιότο το 1997 για τη μείωση των αερίων του θερμοκηπίου δεν έχουν τηρηθεί.

Εν τω μεταξύ, για την επίτευξη του κέρδους των εταιρειών σφυρηλατείται μια παράλογη και χωρίς περιορισμούς χρήση των φυσικών πόρων.

Δεν έχουν αποθαρρυνθεί από τις καταστροφικές συνέπειες αυτής της συμπεριφοράς. Τα τελευταία χρόνια, έχουν υπάρξει πολλές μελέτες και διεθνείς συναντήσεις με θέμα το περιβάλλον. Στη Σύνοδο Κορυφής της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή το 2009, ο Πρόεδρος των ΗΠΑ Μπαράκ Ομπάμα δήλωσε: "Η αλλαγή του κλίματος αποτελεί ένα σοβαρό και αυξανόμενο κίνδυνο για τους ανθρώπους μας ... Αυτό δεν είναι μυθοπλασία, αυτό λέει η επιστήμη. Έχει ελεγχθεί ότι οι κλιματολογικές αλλαγές επιφέρουν μη αποδεκτούς κινδύνους για την ασφάλειά μας, τις οικονομίες μας και τον πλανήτη μας. Αυτό το ξέρουμε. Έτσι το ερώτημα που έχουμε μπροστά μας δεν είναι πλέον η φύση της πρόκλησης - το ζήτημα είναι η ικανότητά μας να την αντιμετωπίσουμε. "

Η ICA αφιέρωσε το μήνυμα της Διεθνούς Ημέρας Συνεταιρισμών το 2008 στην "Αντιμετώπιση της Κλιματικής Αλλαγής μέσω της Συνεταιριστικής Επιχείρησης" που απεικονίζει το μέγεθος του προβλήματος προβάλλοντας την συμβολή των συνεταιρισμών στην αντιμετώπιση της απειλής για το περιβάλλον.

Επίσης, κατά τη διάρκεια της Συνόδου Κορυφής των Συνεταιρισμών της ICA-Αμερικής το 2009 (Guadalajara, Μεξικό), Η "Ανάπτυξη και Βιωσιμότητα" επιλέχθηκε ως κεντρικό θέμα τονίζοντας τον επείγοντα χαρακτήρα του προβλήματος. Ως αποτέλεσμα, ξεκίνησε το Συνεταιριστικό Πράσινο Σύμφωνο, καθώς και ένα σχέδιο δράσης με στόχο τη συμμόρφωση με τους στόχους της διακήρυξης. Στη συνέχεια, η Περιφερειακή Συνδιάσκεψη που πραγματοποιήθηκε το 2010 στο Μπουένος Άιρες της Αργεντινής είχε τίτλο "Η Συνεταιριστική Δέσμευση για την Προστασία του Πλανήτη".

Η έννοια της Βιωσιμότητας

Η βιωσιμότητα μιας επιχείρησης ή δραστηριότητας περιλαμβάνει πολλές διαστάσεις, αλλά η εστίαση στην οικονομική τείνει να υπερισχύει. Έτσι, σε γενικές γραμμές, η βιωσιμότητα πιστεύεται ότι είναι η ικανότητα μιας εταιρείας να αναπτυχθεί και να επιβιώσει με μόνο την οικονομική και την χρηματοοικονομική βιωσιμότητα. Ωστόσο, υπάρχει και μια κοινωνική διάσταση της βιωσιμότητας που δεν μπορεί να αγνοείται: αυτή είναι η πρωταρχική που εξασφαλίζει την αρμονική σχέση μεταξύ της υλικής ανάπτυξης και της αντιμετώπισης των άυλων αναγκών και των προσδοκιών της κοινότητας. Κατά τα τελευταία έτη, δύο φαινόμενα έχουν λάβει χώρα ταυτόχρονα: η υποβάθμιση του περιβάλλοντος και η παγκόσμια αύξηση του πληθυσμού. Αυτά τα ταυτόχρονα φαινόμενα έχουν ενισχύσει την υπεροχή της περιβαλλοντικής βιωσιμότητας.

Ο στόχος μας στην επίτευξη της ισορροπίας ανάμεσα στις ανθρώπινες δραστηριότητες και ένα υγιές περιβάλλον, και την αναγνώριση για τους φυσικούς πόρους ότι έχουν αξία "χρήσης" για τους άμεσα καταναλωτές και μια αξία "ύπαρξης" για τις μελλοντικές γενιές και τα είδη, μας αναγκάζει να απαντήσουμε σε ερωτήσεις σχετικά με το εάν είναι λογικά τα σημερινά συστήματα παραγωγής. Τι, πώς, για ποιο λόγο, και γιατί παράγουμε;

Είναι οι συνεταιρισμοί από την φύση τους βιώσιμοι;

Η πρόσφατη, παγκόσμια, οικονομική κρίση έριξε φως σχετικά με την ανθεκτικότητα των συνεταιριστικών επιχειρήσεων. Οι δραστηριότητές τους επικεντρώνονται γύρω από την ικανοποίηση των αναγκών των μελών τους και αυτό τους κρατά μακριά από τη χρηματοπιστωτική κερδοσκοπία, καθώς ο συνδυασμός της υπερβολικής επιδίωξης του κέρδους, οδήγησε σε καταστροφικές συνέπειες το 2008. Επίσης, ο έλεγχος των μελών και οι τοπικές ρίζες των συνεταιρισμών βοηθούν να αποφεύγουν οι υπερβολές που συνήθως λαμβάνουν χώρα σε κεφαλαιουχικές εταιρίες, των οποίων οι διαχειριστές προσπαθούν να αποκτήσουν το μεγαλύτερο δυνατό κέρδος για το ατομικό τους όφελος συχνά εις βάρος της κοινότητας. Όσον αφορά την σταθερότητα των συνεταιρισμών, η J. Birchall και η L.H. Ketilson υποστήριξαν: "έναν από τα λόγους για την εν λόγω μακροήμερευση μπορεί να είναι ότι οι συνεταιρισμοί δεν έχουν κίνητρο να επιτύχουν το ανώτατο ποσοστό κέρδους. Αντίθετα, οι συνεταιρισμοί έχουν

ως στόχο, την προσφορά υπηρεσιών προς στην κοινότητά τους, και την ικανοποίηση των αναγκών των μελών τους."⁵

Εμείς δεν μπορούμε να προχωρήσουμε μόνοι

Το γεγονός ότι οι συνεταιρισμοί είναι από την φύση τους πιο βιώσιμοι από άλλους τύπους επιχειρήσεων δεν σημαίνει ότι μπορούν, από μόνοι τους, να προβούν στις απαραίτητες ενέργειες για τη διασφάλιση της βιώσιμης ανάπτυξης της κοινότητας, ιδιαίτερα όσον αφορά το περιβάλλον.

Το μέγεθος του προβλήματος απαιτεί να αντιμετωπιστεί από κοινού και με συντονισμένο τρόπο από τους διάφορους τομείς της κοινωνίας, συμπεριλαμβανομένου και του κράτους. Ως εκ τούτου, κατά τη διεξαγωγή δράσεων προστασίας του περιβάλλοντος, οι συνεταιρισμοί θα πρέπει επίσης να συμβάλουν ενεργά στην ευαισθητοποίηση των άλλων φορέων της κοινωνίας των πολιτών (συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων αρχών) για να εφαρμοστούν προστατευτικές περιβαλλοντικές πολιτικές. Οι συνεταιρισμοί είναι γνωστό για την επιδίωξή τους για το κοινό καλό, έτσι ώστε να είναι σε άριστη κατάσταση για να τονώσουν και να οδηγήσουν την υπεράσπιση του. Για το σκοπό αυτό, το κλειδί για την επιτυχία είναι η κατανόηση ότι η σοβαρότητα του προβλήματος απαιτεί συνεργασία. Οι μεμονωμένες προσπάθειες, αν και άξιες, έχουν αποδειχθεί ανεπαρκείς, ακόμη και απογοητευτικές.

Συνεταιρισμοί σε δράση: Αντιμετώπιση της Περιβαλλοντικής Πρόκλησης

Η Συνεταιριστική Συνομοσπονδία της Κολομβίας ενέκρινε μια πρωτοβουλία που ονομάζεται "Συνεταιριστικό Πράσινο Σύμφωνο" που αργότερα υιοθετήθηκε από την ICA-Αμερικής σε περιφερειακό επίπεδο. Όταν οι συνεταιρισμοί τηρούν το Πράσινο Σύμφωνο, δεσμεύονται να υιοθετήσουν διαδικασίες που αποσκοπούν στην προστασία του περιβάλλοντος. Αναλαμβάνουν ενδοτομεακές αξιολογήσεις για να προσδιοριστεί ο βαθμός συμμόρφωσης με τους περιβαλλοντικούς κανονισμούς. Επίσης, ενσωματώνουν τα περιβαλλοντικά θέματα στον Κανονισμό Συμπεριφοράς του Οργανισμού, την προώθηση της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, καθώς και τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με το Σύμφωνο.

Ο Οργανισμός Συνεταιρισμών της Βραζιλίας (OCB) έχει ένα πρόγραμμα για τον άνθρακα που ενθαρρύνει τους συνεταιρισμούς να μειώσουν τις εκπομπές των αερίων του θερμοκηπίου και των αποβλήτων από την γεωργική και αγρο-βιομηχανική παραγωγή. Επιπλέον, μέσω του Μηχανισμού Καθαρής Ανάπτυξης, ο OCB υποστηρίζει τους γεωργικούς συνεταιρισμούς για να συμμορφωθούν με το Πρωτόκολλο του Κιότο μέσω της ανάπτυξης μεθοδολογιών και κατάρτισης για την εκτέλεση έργων αναζωογόνησης υποβαθμισμένων περιοχών.

Συμπέρασμα

Η ισχύς της 7^{ης} Αρχής παραμένει αμετάβλητη, αλλά η σημασία της αποτελεσματικής εφαρμογής της είναι ολοένα και μεγαλύτερης σημασίας λόγω της σοβαρότητας του περιβαλλοντικού προβλήματος. Οι συνεταιρισμοί έχουν, ως εκ τούτου, την σοβαρή ευθύνη να ενημερώσουν τους άλλους για το πρόβλημα και να συμβάλουν με αποτελεσματικό τρόπο στις προσπάθειες για να ξεπεραστεί.

⁵ΔΟΕ, "Η Ανθεκτικότητα του Συνεταιριστικού Επιχειρηματικού Μοντέλου σε Περίοδο Κρίσης"

Σημείωση για την ελληνική μετάφραση

Το παρόν κείμενο για την 3^η, 5^η και 7^η Συνεταιριστική Αρχή αποτελεί, εκτός των άλλων, ένα πολύτιμο βοήθημα ερμηνείας και μπορεί να αποτελέσει τις κατευθυντήριες γραμμές για την ενσωμάτωση των συνεταιριστικών αρχών στην συνεταιριστική νομοθεσία.

Ήταν μια θαυμάσια έκπληξη για εμάς η ομοιότητα των απόψεων τις οποίες εκφράζει το κείμενο με νομοθεσίες που έχουμε μελετήσει, όπως την ισπανική, αναδεικνύοντας ότι αυτές οι απόψεις είναι αποδεκτές από όλο το παγκόσμιο συνεταιριστικό κίνημα.

Ευελπιστούμε οι Σημειώσεις Κατευθυντηρίων Γραμμών – βοηθήματα ερμηνείας για τις Συνεταιριστικές Αρχές να συμβάλλουν στην διαμόρφωση μιας ελληνικής συνεταιριστικής νομοθεσίας εφάμιλλης με την διεθνή αποδεκτή, και να αποτελέσουν ένα συνοπτικό εγχειρίδιο για την κατανόηση των συνεταιριστικών αρχών ως μέρος της συνεταιριστικής εκπαίδευσης.

Δίκτυο Κ.Α.Π.Α.

Αποστολή παρατηρήσεων:

elyoussef@ica.coop

μέχρι τις 15 Μαΐου του 2014

Μετάφραση κειμένου στα ελληνικά
Δίκτυο ΚΑΠΑ www.diktio-kapa.dos.gr

